

CÁC LỄ THẬT TRONG SÁCH MA-THI-Ơ

BÀI 168 - Sự phán xét của Đức Chúa Trời đối với những người mang danh là đầy tớ Chúa.

Phần 2 - Ai là đầy tớ xấu, bị Chủ sẽ đánh xé xương và định phần nó đồng với kẻ giả hình?

Ma-thi-ơ 24:48-51: Nếu, trái lại, là một đầy tớ xấu, nó nghĩ thầm rằng: Chủ ta đến chậm, bèn đánh kẻ cùng làm việc với mình, và ăn uống với phường say rượu, thì chủ nó sẽ đến trong ngày nó không ngờ và giờ nó không biết. Chủ sẽ đánh xé xương và định phần nó đồng với kẻ giả hình. Đó là nơi sẽ có khóc lóc và nghiêng răng.

Chúng ta biết rằng, Lời mà Đức Chúa Jêsus đã phán đây là nói về hai loại đầy tớ ở trong nhà Chúa, chứ Ngài không nói những kẻ trong thế gian này, vậy nên có câu hỏi mà hầu như mọi người đều tin Chúa đều muốn được giải đáp, đó là: Đức Chúa Trời là Đấng khôn ngoan, Ngài là Đấng biết rõ muôn vật do Ngài tạo dựng nên, vậy thì tại sao Ngài lại chọn kẻ xấu làm đầy tớ của Ngài như vậy?

Chúng ta hãy xem Kinh-Thánh chép gì về loài người trên trái đất này, tức là loài người ra từ A-đam.

Thi-Thiên 14:1-3: **Kẻ ngu dại nói trong lòng rằng: chẳng có Đức Chúa Trời. Chúng nó đều bại hoại, đã làm những việc gớm ghiếc; Chẳng có ai làm điều lành. Đức Giê-hô-va từ trên trời ngó xuống các con loài người, đặng xem thử có ai khôn ngoan, tìm kiếm Đức Chúa Trời chẳng. Chúng nó thay thay đều bội nghịch, cùng nhau trở nên ô uế; chẳng có ai làm điều lành, dầu một người cũng không.**

Kể từ khi A-đam phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác và vì cố tội lỗi đó mà loài người bị Đức Chúa Trời đuổi ra khỏi vườn Ê-đen, từ đó sự sáng thật ở trong loài người đã lu mờ, không còn đủ sức mạnh để soi sáng tâm trí của người ta nữa, nên hết thảy loài người đều phải bị ngời trong bóng của sự chết.

Rô-ma 3:1-20: **Vậy thì, sự trởi hơn của người Giu-đa là thể nào, hay là phép cắt bì có ích gì chẳng? Ích lớn đủ mọi đàng. Trước hết là điều này: ấy là lời phán của Đức Chúa Trời đã phó cho dân Giu-đa. Mà làm sao! nếu một vài người trong bọn họ không thành tín, thì sự không thành tín của họ có làm cho sự thành tín của Đức Chúa Trời ra hư không sao? Chẳng hề như vậy! Thà xưng Đức Chúa Trời là thật và loài người là giả dối, như có chép rằng: Ấy vậy Chúa sẽ được xưng công bình trong lời phán của Ngài, Và sẽ được thắng khi chịu xét đoán. Song nếu sự không công bình của chúng ta tỏ ra sự công bình của Đức Chúa Trời, thì sẽ nói làm sao? Khi Đức Chúa Trời giáng cơn giận thì Ngài không công bình sao? (Tôi nói như cách người ta nói). Chẳng hề như vậy! Nếu vậy thì Đức Chúa Trời đoán xét thế gian thế nào? Nhưng, nếu lẽ thật Đức Chúa Trời bởi sự nói dối của tôi mà được sự vinh hiển lớn hơn, thì sao tôi còn bị đoán xét như kẻ có tội? Vậy thì, sao chúng ta không làm sự dữ cho được sự lành, như kẻ gièm pha đã cáo và quyết rằng chúng ta dạy điều ấy? Sự đoán phạt những người đó là công bình. Thế nào! Chúng ta có điều gì hơn chẳng? Chẳng có, vì chúng ta đã tỏ ra rằng người Giu-đa và người Gờ-réc thay đều phục dưới quyền tội lỗi, như có chép rằng: Chẳng có một người công bình nào hết, dầu một người cũng không. Chẳng có một người nào hiểu biết, Chẳng có một người nào tìm kiếm Đức Chúa Trời. Chúng nó đều sai lạc cả, thay cùng nhau ra vô ích; Chẳng có một người làm điều lành, dầu một người cũng không. Họng chúng nó như huyết mả mở ra; Dùng lưỡi mình để phỉn gạt; Dưới môi chúng nó có nọc rắn hổ mang. Miệng chúng nó đầy những lời nguyên rủa và cay đắng. Chúng nó có chân nhẹ nhàng dặng làm cho đổ máu. Trên đường lối chúng nó rắc những sự tàn hại và khổ nạn, chúng nó chẳng hề biết con đường bình an. Chẳng có sự kính sợ Đức Chúa Trời ở trước mặt chúng nó. Vả, chúng ta biết rằng những điều mà luật pháp nói, là nói cho mọi kẻ ở dưới luật pháp, hầu cho miệng nào cũng phải ngậm lại, cả thiên hạ đều nhận tội trước mặt Đức Chúa Trời; vì chẳng có một người nào bởi việc làm theo luật pháp mà sẽ được xưng công bình trước mặt Ngài, vì luật pháp cho người ta biết tội lỗi.**

Như vậy, hết thảy loài người xác thịt sanh ra từ A-đam đều đã bị bán cho tội lỗi từ khi còn nằm trong bụng mẹ và ngọn đèn nơi tâm linh của loài người đã bị thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, vậy thì làm thế nào để tâm hồn của người ta, vốn đã bị tổn thương bởi tội lỗi của tổ phụ mình, lại có thể tự giải phóng cuộc đời mình ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết được?

Vì cơ thể gian bại hoại khiến cho đất đầy dẫy sự hung ác nên Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã khiến một cơn nước lụt xảy ra trên đất này để diệt loài người hung ác, nhưng Ngài đã để lại tám người trong gia đình của Nô-ê, là người công bình ở trước mặt Đức Giê-hô-va, với mong muốn rằng, từ Nô-ê mà sanh ra một dòng dõi công bình ở trên đất này. Thế nhưng sau cơn nước lụt, khi Đức Giê-hô-va hưởng lấy mùi thơm từ cửa lễ thiêu mà Nô-ê dâng lên cho Ngài, thì Đức Giê-hô-va đã có một quyết định mới cho loài người, đó là: “ Đức Giê-hô-va hưởng lấy mùi thơm và nghĩ thầm rằng: Ta chẳng vì loài người mà rủa sả đất nữa, vì tâm tánh

loài người vẫn xấu xa từ khi còn tuổi trẻ; ta cũng sẽ chẳng hành các vật sống như ta đã làm. Hễ đất còn, thì mùa gieo giống cùng mùa gặt hái, lạnh và nóng, mùa hạ cùng mùa đông, ngày và đêm, chẳng bao giờ **tuyệt được.**” (Sáng thế ký 8:21-22)

Đức Chúa Trời biết rằng, hết thảy loài người được sanh ra từ Nô-ê thì cũng vẫn bị ảnh hưởng bởi tội lỗi của A-đam, vì thế cho nên để cứu chuộc loài người ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, thì như trái đất còn thì Đức Chúa Trời vẫn còn phải chăm sóc sự sống cho muôn vật trên đất này, từ việc duy trì sự hiện diện của mặt trời, mặt trăng, các vì sao trong khoảng không để soi sáng đất, đình thì tiết cùng các mùa gieo giống, mùa gặt hái, mùa hạ cùng mùa đông trên đất này thế nào, thì đối với linh hồn của loài người cũng cần phải được chăm sóc thể ấy, nghĩa là tâm linh của loài người cần phải được dạy dỗ, cai trị bằng luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời, mà mặt trời, mặt trăng, các vì sao trên trời cùng các mùa đã được chép trên đó là bóng về luật pháp của Đức Chúa Trời cũng sẽ được ban cho loài người vậy.

Ga-la-ti 3:19-24: **Vậy thì làm sao có luật pháp? luật pháp đã đặt thêm, vì có những sự phạm phép, cho tới chừng nào người dòng dõi đến, là người mà lời hứa đã hứa cho; luật pháp được ban ra bởi mấy thiên sứ và truyền ra bởi một người trung bảo. Vả, người trung bảo chẳng phải là người trung bảo về một bề mà thôi, nhưng Đức Chúa Trời chỉ có một. Vậy thì luật pháp nghịch cùng lời hứa của Đức Chúa Trời hay sao? chẳng hề như vậy; vì nếu đã ban cho một luật pháp có thể làm cho sống, thì sự công bình chắc bởi luật pháp mà đến. Nhưng Kinh Thánh đã nhốt hết thảy mọi sự dưới tội lỗi, hầu cho điều chi đã hứa, bởi đức tin trong Đức Chúa Jê-sus Christ mà được ban cho những kẻ tin. Trước khi đức tin chưa đến, chúng ta bị nhốt dưới sự canh giữ của luật pháp mà chờ đức tin phải bày ra. Ấy vậy, luật pháp đã như thầy giáo đặng dẫn chúng ta đến Đấng Christ, hầu cho chúng ta bởi đức tin mà được xưng công bình.**

Trong buổi ban đầu, khi loài người được Giê-hô-va Đức Chúa Trời tạo nên trên đất này, thì Đức Giê-hô-va đã phán với loài người rằng: **“Rồi, Giê-hô-va Đức Chúa Trời phán dạy rằng: Người được tự do ăn hoa quả các thứ cây trong vườn; nhưng về cây biết điều thiện và điều ác thì chớ hề ăn đến; vì một mai người ăn chắc sẽ chết.”** (Sáng thế ký 2:16-17)

Lời Đức Chúa Trời có sự sống đã được ban cho loài người và Lời của Đức Chúa Trời là mạng lệnh, là luật pháp và là sự sáng cho loài người, nghĩa là nếu loài người vâng giữ và làm theo Lời Đức Chúa Trời thì loài người sẽ được sự sống bình an, phước hạnh, nhưng nếu loài người không vâng giữ và không làm theo Lời Đức Chúa Trời, thì tội lỗi của A-đam vẫn cai trị loài người và linh hồn loài người cũng sẽ chết như A-đam vậy.

Để nhận được sự cứu rỗi linh hồn thì quyền lực của sự tội và sự chết hành động trong xác thịt của loài người phải được phá huỷ và được làm sạch bằng quyền phép của Lời Đức Chúa Trời, là quyền phép hành động ở trong lòng và trong trí của loài người, bắt đầu kể từ khi người ta tiếp nhận, vâng giữ và làm theo tiếng phán của Đức Giê-hô-va và làm theo Luật pháp của Ngài.

Ê-sai 55:1-13: **Hỡi những kẻ nào khát, hãy đến suối nước! Và người nào không có tiền bạc, hãy đến, mua mà ăn! Hãy đến, mua rượu và sữa mà không cần tiền, không đòi giá. Sao các người trả tiền để mua đồ không phải là bánh? Sao các người đem công lao mình đổi lấy vật chẳng làm cho no? Hãy chăm chỉ nghe ta, hãy ăn của ngon, và cho linh hồn các người vui thích trong của béo. Hãy nghiêng tai, và đến cùng ta; hãy nghe ta, thì linh hồn các người được sống. Ta sẽ lập với các người một giao ước đời đời, tức là sự nhân từ chắc thật đã hứa cùng Đa-vít. Nay, ta đã lập người lên làm chứng kiến cho các nước, làm quan trưởng và quan tướng cho muôn dân. Nay, người sẽ kêu gọi nước mà người chưa hề biết, và nước chưa hề biết người sẽ chạy đến cùng người, vì có Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, là Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, là Đấng đã làm vinh hiển người. Hãy tìm kiếm Đức Giê-hô-va đang khi mình gặp được; hãy kêu cầu đang khi Ngài ở gần! Kẻ ác khá bỏ đường mình, người bất nghĩa khá bỏ các ý tưởng; hãy trở lại cùng Đức Giê-hô-va, Ngài sẽ thương xót cho, hãy đến cùng Đức Chúa Trời chúng ta, vì Ngài tha thứ dồi dào. Đức Giê-hô-va phán: Ý tưởng ta chẳng phải ý tưởng các người, đường lối các người chẳng phải đường lối ta. Vì các tầng trời cao hơn đất bao nhiêu, thì đường lối ta cao hơn đường lối các người, ý tưởng ta cao hơn ý tưởng các người cũng bấy nhiêu. Vả, như mưa và tuyết xuống từ trên trời và không trở lại nữa, mà đượm nhuần đất đai, làm cho sanh ra và kết nụ, đặng có giống cho kẻ gieo, có bánh cho kẻ ăn, thì lời nói của ta cũng vậy, đã ra từ miệng ta, thì chẳng trở về luống nhưng, mà chắc sẽ làm trọn điều ta muốn, thuận lợi công việc ta đã sai khiến nó. Vì các người sẽ đi ra vui vẻ, được đưa đi trong sự bình an. Trước mặt các người, núi và đồi sẽ trở tiếng ca hát, mọi cây cối ngoài đồng sẽ vỗ tay. Cây tùng sẽ mọc lên thay**

cho bụi gai, và cây sim sẽ lớn lên thay cho gai gốc; điều đó sẽ làm cho biết danh Đức Giê-hô-va, và là một dấu đời đời không hề tiết diệt.

Vì hết thấy tâm linh của loài người đều ra từ hơi thở của Đức Chúa Trời và thuộc về Đức Chúa Trời, nên mọi người sống trên trái đất này đều có quyền nhận được sự ban cho luật pháp của Đức Chúa Trời, để được dạy dỗ, được dắt dẫn đến với sự sống lại và sự sống đời đời của Đức Chúa Trời. Trước hết trong muôn dân, Đức Chúa Trời đã chọn dân Y-sơ-ra-ên để biệt riêng ra thành một dân thánh và một nước thầy tế lễ, tức là tuyển dân này sẽ trở thành một nước hầu việc Giê-hô-va Đức Chúa Trời, như những đầy tớ trung thành, thánh khiết và công bình để hầu việc Đức Giê-hô-va và thông qua dân này mà Đức Giê-hô-va cứu rỗi muôn dân trên đất này. Tức là dân Y-sơ-ra-ên sẽ là một dân rao truyền Danh Đức Giê-hô-va cùng Luật pháp của Ngài cho muôn dân, mà Luật pháp đó chính là con đường của sự sống lại và sự sống đời đời cho loài người.

Xuất Ê-díp-tô ký 19:1-6: **Tháng thứ ba, sau khi ra khỏi xứ Ê-díp-tô, trong ngày đó dân Y-sơ-ra-ên đến nơi đồng vắng Si-na-i. Từ Rê-phi-đim ra đi, đến nơi đồng vắng Si-na-i, đóng trại tại đó, đối diện cùng núi. Môi-se bèn lên đến Đức Chúa Trời, Đức Giê-hô-va ở trên núi gọi người mà phán rằng: Người hãy nói như vậy cho nhà Gia-cóp, và tỏ điều nầy cho dân Y-sơ-ra-ên: Các người đã thấy điều ta làm cho người Ê-díp-tô, ta chở các người trên cánh chim ưng làm sao, và dẫn các người đến cùng ta thế nào. Vậy, bây giờ, nếu các người vâng lời ta và giữ sự giao ước ta, thì trong muôn dân, các người sẽ thuộc riêng về ta, vì cả thế gian đều thuộc về ta. Các người sẽ thành một nước thầy tế lễ, cùng một dân tộc thánh cho ta. Bấy nhiêu lời đó người sẽ nói lại cùng dân Y-sơ-ra-ên.**

Phục truyền luật lệ ký 30:15-20: **Hãy xem, ngày nay ta đặt trước mặt người sự sống và phước lành, sự chết và tai họa, vì ngày nay, ta bảo người thương mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, đi trong các đường lối Ngài, và gìn giữ những điều răn luật lệ và mạng lệnh Ngài, để người sống, gia thêm, và Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ban phước cho người trong xứ mà người sẽ vào nhận lấy. Nhưng nếu lòng người xây trở, không khứng nghe theo, chịu dụ dỗ thờ lạy và hầu việc các thần khác, thì ngày nay ta tỏ cùng các người rằng các người hẳn phải tuyệt diệt, không được sống lâu trên đất mà người sẽ đi qua sông Giô-đanh đặng nhận lấy. Ngày nay, ta bắt trời và đất làm chứng cho các người rằng ta đã đặt trước mặt người sự sống và sự chết, sự phước lành và sự rửa sả. Vậy, hãy chọn sự sống, hầu cho người và dòng dõi người được sống, thương mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, vâng theo tiếng phán Ngài, và triu mến (trung thành với) Ngài; vì Ngài là sự sống người và làm cho người được sống lâu, đặng người ở trên đất mà Đức Giê-hô-va đã thề ban cho các tổ phụ người, là Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cóp.**

Người đầu tiên được Đức Giê-hô-va lập làm chức thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên, đó là A-rôn, là người đã từng gây cho dân Y-sơ-ra-ên phạm tội thờ lạy thần tượng bò con vàng, trong những ngày vắng bóng Môi-se trong trại quân, điều đó có nghĩa rằng, không phải vì cơ A-rôn đã làm được một công việc gì xứng đáng cho chức vụ thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên mà người được Đức Giê-hô-va lập làm chức thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên, nhưng là do ý chỉ của Đức Giê-hô-va phải được thành, mà A-rôn cùng các con trai của người được lập làm chức thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên.

Xuất Ê-díp-tô ký 29:1-46: **Đây là điều người sẽ làm đặng biệt A-rôn và con trai người riêng ra thánh, để họ làm chức tế lễ trước mặt ta. Hãy bắt một con bò tơ đực và hai con chiên đực không tì vết, dùng bột mì thiệt mịn làm bánh không men, bánh nhỏ không men nhồi với dầu, và bánh trắng không men tẩm dầu; rồi để các bánh đó trong một giỏ dâng luôn lên cùng bò tơ đực và hai chiên đực. Đoạn, người sẽ biểu A-rôn cùng các con trai người đến gần nơi cửa hội mạc, rồi lấy nước tắm cho họ. Kế đó, lấy bộ áo mặc cho A-rôn, tức là áo lá mặc trong, áo dài của ê-phót, ê-phót, và băng đeo ngực, rồi lấy đai của ê-phót thắt lưng cho người; đoạn đội cái mũ lên đầu và để thẻ thánh trên mũ, cùng lấy dầu xức đổ trên đầu và xức cho người. Lại biểu các con trai A-rôn đến gần mặc áo lá cho họ, rồi lấy đai thắt lưng và đội mũ cho A-rôn cùng các con trai người. Thế thì, chức tế lễ sẽ bởi mạng lệnh định đời đời cho họ. Người lập A-rôn và các con trai người là thế. Đoạn, hãy dắt con bò tơ đực lại gần trước hội mạc, A-rôn cùng các con trai người sẽ nhận tay mình trên đầu con bò đó. Người hãy giết bò đực trước mặt Đức Giê-hô-va, tại nơi cửa hội mạc; rồi lấy huyết bò đó, nhúng ngón tay vào, bôi các sừng của bàn thờ, và đổ khắp dưới chân bàn thờ. Cũng hãy lấy hết thấy những mỡ bọc ruột, tấm da mỏng bọc gan, hai trái cật và mỡ trên trái cật, mà đem xông trên bàn thờ. Nhưng ở ngoài trại quân hãy thiêu hết thịt, da, và phần của con bò đực đó;**

ấy là một của lễ chuộc tội vậy. Người cũng hãy bắt một trong hai con chiên đực, A-rôn và các con trai người sẽ nhận tay mình trên đầu nó; rồi giết chiên đực đó, lấy huyết mà rưới khắp chung quanh trên bàn thờ. Kế đó, sả chiên ra từng miếng, rửa sạch bộ lòng và giò đi, rồi để lên trên các miếng đã sả và đầu nó; đoạn xông cả con chiên đực tại trên bàn thờ; ấy là một của lễ thiêu, có mùi thơm dâng cho Đức Giê-hô-va, tức là một của lễ dùng lửa dâng lên cho Đức Giê-hô-va vậy. Đoạn, người hãy bắt con chiên đực thứ nhì, A-rôn cùng các con trai người sẽ nhận tay mình trên đầu nó; rồi người giết chiên đực đó, lấy huyết bôi nơi trái tai hữu của A-rôn và của các con trai người, trên ngón cái bàn tay mặt và ngón cái bàn chân mặt; huyết còn dư hãy rưới chung quanh trên bàn thờ. Người hãy lấy huyết ở nơi bàn thờ và dầu xúc mà rảy trên mình và quần áo A-rôn, cùng trên mình và quần áo các con trai người. Như vậy, A-rôn cùng quần áo mình, các con trai người cùng quần áo họ sẽ được biệt riêng ra thánh. Vì cơ chiên đực đó dùng làm lễ truyền chức, nên người hãy lấy mỡ, đuôi, mỡ bọc ruột, tấm da mỏng bọc gan, hai trái cật, cùng mỡ trên trái cật và giò bên hữu, lại lấy luôn một ổ bánh, một bánh nhỏ nhồi với dầu, và một cái bánh tráng ở trong giỏ bánh không men để trước mặt Đức Giê-hô-va; rồi người để mấy món đó trong lòng bàn tay A-rôn, và trong lòng bàn tay của các con trai người, mà đưa qua đưa lại trước mặt Đức Giê-hô-va. Đoạn, hãy lấy ra khỏi bàn tay họ đem xông trên bàn thờ, ở trên của lễ thiêu, để cho có mùi thơm trước mặt Đức Giê-hô-va; ấy là một của lễ dùng lửa dâng lên cho Đức Giê-hô-va. Cũng hãy lấy cái o chiên đực về lễ lập A-rôn mà đưa qua đưa lại trước mặt Đức Giê-hô-va. Ấy sẽ về phần người. Vậy, người sẽ biệt riêng ra thánh cái o và giò của chiên đực đã dùng làm lễ lập A-rôn cùng các con trai người, tức là o đã đưa qua đưa lại, và giò đã giơ lên. Lễ vật này sẽ do nơi Y-sơ-ra-ên dâng cho A-rôn cùng các con trai người tùy theo mạng lệnh đời đời đã lập, vì là một điều ban cho bởi trong các của lễ thù ân của dân Y-sơ-ra-ên, tức là một của lễ giơ lên mà họ dâng cho Đức Giê-hô-va vậy. Những áo thánh của A-rôn sẽ để lại cho các con trai nối sau người, để họ mặc áo đó, được xúc dầu và lập trong chức tế lễ. Ai trong vòng con trai người được làm thầy tế lễ thế cho người, mà đến hội mạc đặng hầu việc tại nơi thánh, thì sẽ mặc áo đó trong bảy ngày. Đoạn, người hãy bắt con chiên đực dùng làm lễ thiết lập mà nấu thịt nó trong một nơi thánh. A-rôn cùng các con trai người sẽ ăn thịt chiên đực đó, cùng bánh trong giỏ nơi cửa hội mạc. Vậy, họ sẽ ăn các món này, bởi đó được chuộc tội, để lập và biệt họ riêng ra thánh; nhưng khách ngoại bang chẳng được ăn, vì các món đó đã biệt riêng ra thánh rồi. Nếu thịt lễ thiết lập và bánh còn dư lại đến ngày mai, người hãy thiêu trong lửa, chớ nên ăn, vì là của đã biệt riêng ra thánh. Vậy, theo mọi điều ta phán dặn, người hãy làm cho A-rôn cùng các con trai người, và lập họ trong bảy ngày. Mỗi ngày hãy dâng một con bò tơ đực đặng chuộc tội, và dâng vì bàn thờ một của lễ chuộc tội cùng xúc dầu cho, để biệt bàn thờ riêng ra thánh. Trong bảy ngày người hãy làm lễ chuộc tội cho bàn thờ và biệt riêng ra thánh; bàn thờ sẽ trở nên rất thánh, phàm vật chi đụng đến đều sẽ được nên thánh vậy. Đây là các điều người sẽ dâng lên bàn thờ: Hai chiên con một tuổi, mỗi ngày thường thường như vậy. Buổi sớm mai người hãy dâng một trong hai chiên con; con thứ nhì hãy dâng vào buổi chiều tối. Với con chiên thứ nhất, hãy dâng một phần mười bột mì mịn nhồi với một phần tư hin dầu ép, và cùng lễ quán một phần tư hin rượu nho. Về con chiên thứ nhì hãy dâng vào buổi chiều tối với một của lễ và một lễ quán y như lễ sớm mai; ấy là một của lễ thiêu, có mùi thơm dâng cho Đức Giê-hô-va. Ấy là một của lễ thiêu mà các người phải dâng luôn luôn, trải qua các đời, tại cửa hội mạc trước mặt Đức Giê-hô-va, là nơi ta sẽ giáng lâm mà phán cùng người. Vậy, ta sẽ có tại đó cùng dân Y-sơ-ra-ên; chỗ này sẽ vì sự vinh hiển ta mà được biệt riêng ra thánh. Ta sẽ biệt hội mạc cùng bàn thờ riêng ra thánh; cùng biệt A-rôn và các con trai người riêng ra thánh nữa, đặng họ làm chức tế lễ trước mặt ta. Ta sẽ ở giữa dân Y-sơ-ra-ên, làm Đức Chúa Trời dân ấy. Dân ấy sẽ biết ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời của chúng nó, đã đem chúng nó ra khỏi xứ Ê-díp-tô đặng ở giữa vòng họ. Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời của họ.

Môi-se là người đại diện cho Giê-hô-va Đức Chúa Trời ban luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên và Môi-se cũng là bóng về sức mạnh của Luật pháp, khiến người ta được nên thánh và trở nên kẻ hầu việc Đức Giê-hô-va.

Từ câu 2 đến câu 9 trên đã chép rằng: **Hãy bắt một con bò tơ đực và hai con chiên đực không tì vết, dùng bột mì thiệt mịn làm bánh không men, bánh nhỏ không men nhồi với dầu, và bánh tráng không men tẩm dầu; rồi để các bánh đó trong một giỏ dâng luôn lên cùng bò tơ đực và hai chiên đực.** Đoạn, người sẽ biểu A-rôn cùng các con trai người đến gần nơi cửa hội mạc, rồi lấy nước tắm cho họ. Kế đó, lấy bộ áo mặc cho A-rôn, tức là áo lá mặc trong, áo dài của ê-phót, ê-phót, và băng đeo ngực, rồi lấy đai

của ê-phốt thất lưng cho người; đoạn đội cái mũ lên đầu và để thẻ thánh trên mũ, cùng lấy dầu xúc đổ trên đầu và xúc cho người. Lại biểu các con trai A-rôn đến gần mặc áo lá cho họ, rồi lấy đai thất lưng và đội mũ cho A-rôn cùng các con trai người. Thế thì, chức tế lễ sẽ bởi mạng lệnh định đời đời cho họ. Người lập A-rôn và các con trai người là thế.

Bò tơ đực là bóng về Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, còn hai chiên đực không tù vít là bóng về hai giao ước Cũ và Mới sẽ được ban cho tuyển dân của Đức Chúa Trời. Bánh không men nhồi với dầu là bóng của những sự tỏ ra của Đức Thánh-Linh về những sự mâu nhiệm trong luật pháp văn tự từ sách Sáng thế ký cho đến sách Khải huyền, được công bố qua chức vụ của những người được Đức Thánh-Linh xúc dầu cho được làm tôi tớ Ngài. Những sự mâu nhiệm đó tức là các Lễ thật đã được giấu kín từ các đời thượng cổ, sẽ được tỏ ra qua chức vụ của Đức Chúa Jêsus Christ và qua các thánh đồ trong Hội-Thánh thật của Ngài trên đất này mà Lễ thật đó được gọi là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, khiến những người thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ được nên thánh, như có chép trong Giăng 17:17-19 và Ê-phê-sô 5:25-32.

Giăng 17:17-19: Xin Cha lấy lễ thật khiến họ nên thánh; lời Cha tức là lễ thật. Như Cha đã sai Con trong thế gian, thì Con cũng sai họ trong thế gian. Con vì họ tự làm nên thánh, hầu cho họ cũng nhờ lễ thật mà được nên thánh vậy.

Ê-phê-sô 5:25-32: Hỡi người làm chồng, hãy yêu vợ mình, như Đấng Christ đã yêu Hội thánh, phó chính mình vì Hội thánh, để khiến Hội nên thánh sau khi lấy nước rửa và dùng Đạo làm cho Hội tinh sạch, đừng tỏ ra hội thánh đầy vinh hiển, không vết, không nhăn, không chi giống như vậy, nhưng thánh sạch không chỗ trách được ở trước mặt Ngài. Cũng một thể ấy, chồng phải yêu vợ như chính thân mình. Ai yêu vợ mình thì yêu chính mình vậy. Vì chẳng hề có người nào ghét chính thân mình, nhưng nuôi nấng săn sóc nó như Đấng Christ đối với Hội thánh, vì chúng ta là các chi thể của thân Ngài. Vậy nên người đàn ông phải lìa cha mẹ mà dính dứ với vợ mình, hai người cùng nên một thịt. Sự mâu nhiệm ấy là lớn, tôi nói về Đấng Christ và Hội thánh vậy.

Công việc Môi-se mặc bộ áo thánh cho A-rôn, rồi ê-phốt, băng đeo ngực, đai lưng, đội mũ lên đầu, để thẻ thánh trên mũ và xúc dầu cho người đó là bóng về quyền phép của Lời Đức Chúa Trời sẽ mặc lại cho tâm linh của những người được chuộc bởi huyết của Đức Chúa Jêsus Christ, khiến họ trở nên kẻ được hưởng cơ nghiệp cứu rỗi của Đức Chúa Trời và được làm kẻ hầu việc Ngài đời đời vậy.

2 Cô-rinh-tô 5:1-5: Vả, chúng ta biết rằng nếu nhà tạm của chúng ta dưới đất đổ nát, thì chúng ta lại có nhà đời đời tại trên trời, bởi Đức Chúa Trời, không phải bởi tay người làm ra. Vì chúng ta thật than thở trong nhà tạm này, mà hết sức mong được mặc lấy nhà chúng ta từ trên trời, miễn là gặp thấy chúng ta đang mặc áo, không trần truồng. Bởi chưng chúng ta ở trong nhà tạm này, than thở dưới gánh nặng, vì chúng ta không cầu cho bị lột trần, song cầu cho được mặc lại, để sự gì hay chết trong chúng ta bị sự sống nuốt đi. Đấng đã gây dựng chúng ta cho được sự ấy, ấy là Đức Chúa Trời, đã ban của tin của Đức Thánh Linh cho chúng ta.

Hết thấy những công việc trên đều là bóng về sự yêu thương của Đức Chúa Trời dùng để cứu chuộc loài người chúng ta lại cho Ngài và như vậy, việc Đức Chúa Trời chọn và kêu gọi người ta vào chức vụ hầu việc Ngài ấy là để những người đó, vốn đã từng ngồi trong bóng của sự chết mà được đến gần sự sáng của Đức Chúa Trời và được biến đổi nên người mới theo bốn tánh của Đức Chúa Trời mà được cứu rỗi linh hồn.

Ê-phê-sô 4:1-30: Vậy, tôi là kẻ tù trong Chúa, khuyên anh em phải ăn ở một cách xứng đáng với chức phận mà Chúa đã gọi anh em, phải khiêm nhường đến điều, mềm mại đến điều, phải nhịn nhục, lấy lòng thương yêu mà chịu nhau, dùng dây hòa bình mà giữ gìn sự hiệp một của Thánh Linh. Chỉ có một thân thể, một Thánh Linh, như anh em bởi chức phận mình đã được gọi đến một sự trông cậy mà thôi; chỉ có một Chúa, một đức tin, một phép báp tem; chỉ có một Đức Chúa Trời và một Cha của mọi người, Ngài là trên cả mọi người, giữa mọi người và ở trong mọi người. Nhưng, đã ban ân điển cho mỗi một người trong chúng ta theo lượng sự ban cho của Đấng Christ. Vậy nên có chép rằng: Ngài đã lên nơi cao, dẫn muôn vàn kẻ phu tù, Và ban các ơn cho loài người. Vả, những chữ “Ngài đã lên” có nghĩa gì, há chẳng phải là Ngài cũng đã xuống trong các miền thấp ở dưới đất sao? Đấng đã xuống tức là Đấng đã lên trên hết các tầng trời, để làm cho đầy đầy mọi sự. Ấy chính Ngài đã cho người này làm sứ đồ, kẻ kia làm tiên tri, người khác làm thầy giảng Tin Lành, kẻ khác nữa làm mục sư và giáo sư, để các thánh đồ được trọn vẹn về công việc của chức dịch và sự gây dựng thân thể Đấng Christ, cho đến chừng chúng ta thấy đều hiệp một trong đức tin và trong sự hiểu biết Con Đức Chúa Trời, mà nên bậc thành nhân, được tầm

thước vóc giặc trọn vẹn của Đấng Christ. Ngài muốn chúng ta không như trẻ con nữa, bị người ta lừa đảo, bị mưu chước dỗ dành làm cho lầm lạc, mà dạy động và đời đổi theo chiều gió của đạo lạc, nhưng muốn cho chúng ta lấy lòng yêu thương nói ra lẽ chân thật, để trong mọi việc chúng ta đều được thêm lên trong Đấng làm đầu, tức là Đấng Christ. Ấy nhờ Ngài mà cả thân thể ràng buộc vững bền bởi những cái lắt léo, khiến các phần giao thông với nhau, tùy lượng sức mạnh của từng phần, làm cho thân thể lớn lên, và tự gây dựng trong sự yêu thương. Vậy, nầy là điều tôi nói và điều tôi nhân danh Chúa mà rao ra: ấy là anh em chớ nên ăn ở như người ngoại đạo nữa, họ theo sự hư không của ý tưởng mình, bởi sự ngu muội ở trong họ, và vì lòng họ cứng cổ nên trí khôn tối tăm, xa cách sự sống của Đức Chúa Trời. Họ đã mất cả sự cảm biết, đành bỏ mình trong một đời buông lung, đem lòng mê đắm không biết chán mà phạm hết mọi điều ô uế. Nhưng anh em học cho biết Đấng Christ thì chẳng phải như vậy, vì anh em đã nghe đạo Ngài, và được dạy dỗ trong Ngài (y theo lẽ thật trong Đức Chúa Jêsus) rằng anh em phải bỏ cách ăn nết ở ngày trước, thoát lốt người cũ là người bị hư hỏng bởi tư dục dỗ dành, mà phải làm nên mới trong tâm trí mình, và mặc lấy người mới, tức là người đã được dựng nên giống như Đức Chúa Trời, trong sự công bình và sự thánh sạch của lẽ thật. Như vậy, mỗi người trong anh em phải chừa sự nói dối, hãy nói thật với kẻ lân cận mình, vì chúng ta làm chi thể cho nhau. Ví bằng anh em đang cơn giận, thì chớ phạm tội; chớ căm giận cho đến khi mặt trời lặn, và đừng cho ma quỷ nhân dịp. Kẻ vốn hay trộm cắp chớ trộm cắp nữa; nhưng thà chịu khó, chính tay mình làm nghề lương thiện, đừng có vật chi giúp cho kẻ thiếu thốn thì hơn. Chớ có một lời dữ nào ra từ miệng anh em; nhưng khi đáng nói hãy nói một vài lời lành giúp ơn cho và có ích lợi cho kẻ nghe đến. Anh em chớ làm buồn cho Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vì nhờ Ngài anh em được ấn chứng đến ngày cứu chuộc.

Trong mười hai người được Đức Chúa Jêsus gọi làm môn đồ đầu tiên của Ngài, có Giu-đa Ích-ca-ri-ốt là kẻ trộm cắp (Giăng 12:6) và cũng có Lê-vi (Ma-thi-ơ) là kẻ thu thuế, là những người mà dân Giu-đa ghét, thế nhưng ở trước mặt Đức Chúa Trời, hết thấy loài người đều là nạn nhân của tội lỗi A-đam trước nhất và như vậy, hết thấy loài người đều cần phải được cứu chuộc ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết.

Khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời ban luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên tại núi Si-na-i, Ngài đã phán cho tất cả dân Y-sơ-ra-ên, trong đó có Môi-se, rằng: **“Các ngươi hãy tuân mạng lệnh ta, gìn giữ luật pháp ta đừng noi theo: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi. Vậy, hãy giữ luật pháp và mạng lệnh ta, người nào làm theo, thì sẽ nhờ nó mà được sống: Ta là Đức Giê-hô-va.”** (Lê-vi ký 18:4-5)

Như vậy, không có một ai trong số những người đã được nghe tiếng phán của Đức Giê-hô-va lúc bấy giờ mà được gọi là thánh khiết hay là vô tội ở trước mặt Ngài và như vậy, hết thấy đều những người đó cũng như cả nhân loại, cần phải được cứu rỗi và mọi người phải tuân theo mạng lệnh của Đức Giê-hô-va.

Đức Chúa Trời nhân từ đã cho hết thấy mọi người sống trên đất này một cơ hội cho được sự cứu rỗi linh hồn mình, đó là Đức Chúa Trời muốn hết thấy mọi người được làm người hầu việc Ngài, vì Kinh-Thánh có chép rằng: **“Hỡi Đức Giê-hô-va, lời Ngài được vững lập đời đời trên trời: Sự thành tín Chúa còn đời này đến đời kia. Chúa đã lập trái đất, đất còn vững bền. Tùy theo mạng lệnh Chúa, các điều đó còn vững đến ngày nay; Vì muôn vật đều hầu việc Chúa.”** (Thi-Thiên 119:89-91)

Ma-thi-ơ 24:48-51: Nếu, trái lại, là một đầy tớ xấu, nó nghĩ thầm rằng: Chủ ta đến chậm, bèn đánh kẻ cùng làm việc với mình, và ăn uống với phường say rượu, thì chủ nó sẽ đến trong ngày nó không ngờ và giờ nó không biết. Chủ sẽ đánh xé xương và định phần nó đồng với kẻ giả hình. Đó là nơi sẽ có khóc lóc và nghiến răng.

Ai sẽ bị coi là một đầy tớ xấu?

Chữ **đầy tớ** được chép trong câu 48 trên, đó là chữ ΔΟΥΛΟΣ - doulos, số 1401 ra từ chữ ΔΕΩ - deo, số 1210 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *người nô lệ, người chịu khuất phục, người phục vụ, người đầy tớ, người chịu sự ràng buộc, người chấp nhận giao ước;*

Chữ **xấu** đã chép trong câu số 48 trên, đó là chữ ΚΑΚΟΣ - kakos, số 2556 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *không có giá trị, không xứng đáng, vô giá trị (về bản chất, thực chất), hư hỏng, suy đồi, sa đọa, có hại, xấu, tồi, nguy hại, gây tổn hao, gây thiệt hại;*

Khi Đức Giê-hô-va giải cứu dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô là nhà nô-lệ, thì dân Y-sơ-ra-ên chưa hề biết gì về luật pháp của Đức Chúa Trời và trong thân thể xác thịt của họ đầy dẫy những quyền lực của

sự tối tăm và họ là một dân cứng cổ và hay nói trái, nhưng đó là công việc của ma quỷ đã hành động trong thân thể xác thịt của họ gây ra, còn tâm linh của họ vốn thuộc về hơi thở của Đức Chúa Trời thì đã bị trói buộc bởi tội lỗi của A-đam, tổ phụ của loài người trên đất này. Như vậy, Đức Chúa Trời đã chọn dân Y-sơ-ra-ên là để Ngài ban luật pháp của Ngài cho họ, hầu cho dân Y-sơ-ra-ên sẽ nhờ sự vâng giữ và làm theo luật pháp của Ngài mà được quyền phép của Lời Đức Chúa Trời biến đổi họ trở nên một dân thánh và thành một nước thầy tế lễ cho Đức Chúa Trời, chứ không phải Đức Chúa Trời chọn dân Y-sơ-ra-ên vì họ đã là một dân thánh.

Để dân Y-sơ-ra-ên không tiếp tục phạm sự kiêu ngạo bởi vì họ được chọn làm một dân biệt riêng cho Ngài, thì Đức Giê-hô-va đã phán với dân Y-sơ-ra-ên qua tiên tri Ê-xê-chi-ên, để cảnh cáo người ta về những sự hay chết của họ và Ngài cũng cho dân Y-sơ-ra-ên biết rằng, nếu người ta kính sợ Đức Chúa Trời và yêu mến Ngài, thì quyền phép trong Lời của Đức Chúa Trời sẽ khiến họ được trở nên dân của Ngài.

Ê-xê-chi-ên 36:22-38: Vậy nên hãy nói cùng nhà Y-sơ-ra-ên rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, ấy chẳng phải vì cơ các ngươi mà ta làm cách ấy, nhưng vì cơ danh thánh ta mà các ngươi đã phạm trong các dân, là nơi các ngươi đã đi đến. Ta sẽ làm nên thánh danh lớn của ta, là danh đã bị phạm trong các dân, giữa các dân đó các ngươi đã phạm danh ấy. Chúa Giê-hô-va phán: Như vậy các dân tộc sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va, khi trước mắt chúng nó ta sẽ được tỏ ra thánh bởi các ngươi. Ta sẽ thấu lấy các ngươi khỏi giữa các dân; ta sẽ nhóm các ngươi lại từ mọi nước, và đem về trong đất riêng của các ngươi. Ta sẽ rưới nước trong trên các ngươi, và các ngươi sẽ trở nên sạch; ta sẽ làm sạch hết mọi sự ô uế và mọi thần tượng của các ngươi. Ta sẽ ban lòng mới cho các ngươi, và đặt thần mới trong các ngươi. Ta sẽ cắt lòng bằng đá khỏi thịt các ngươi, và ban cho các ngươi lòng bằng thịt. Ta sẽ đặt Thần ta trong các ngươi, và khiến các ngươi noi theo luật lệ ta, thì các ngươi sẽ giữ mạng lệnh ta và làm theo. Các ngươi sẽ ở trong đất mà ta đã ban cho tổ phụ các ngươi; các ngươi sẽ làm dân ta, ta sẽ làm Đức Chúa Trời các ngươi. Ta sẽ giải cứu các ngươi khỏi mọi sự ô uế; ta sẽ gọi lúa mì tốt lên, khiến cho nảy nở thêm nhiều, và không giáng cho các ngươi sự đói kém. Ta sẽ thêm nhiều trái cây và hoa lợi của đồng ruộng, hầu cho các ngươi không vì đói kém chịu sự xấu hổ ở giữa các nước. Bấy giờ các ngươi sẽ nhớ lại đường lối xấu xa của mình, và việc làm của mình là không tốt. Chính các ngươi sẽ tự gớm ghét mình, vì cơ tội lỗi và những sự gớm ghiếc của các ngươi. Chúa Giê-hô-va phán: Chẳng phải vì cơ các ngươi mà ta làm như vậy, các ngươi khá biết rõ. Hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, khá biết hổ và mắc cỡ về đường lối mình. Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Ngày mà ta sẽ làm sạch mọi tội lỗi các ngươi, ta sẽ lại làm cho thành các ngươi có dân ở, và những chỗ đổ nát sẽ dựng lại. Đất hoang vu sẽ cấy cấy, dầu mà trước đã hoang vu trước mắt mọi kẻ đi qua. Chúng nó sẽ nói rằng: Đất hoang vu này đã trở nên như vườn Ê-đen; những thành đổ nát, hoang vu, tàn phá kia, kìa đã có tường vách và dân ở! Bấy giờ các dân tộc còn sót lại xung quanh các ngươi sẽ biết rằng ta, Đức Giê-hô-va, đã cất lại nơi bị phá, trồng lại nơi bị hủy. Ta, Đức Giê-hô-va, đã phán lời đó, và sẽ làm thành. Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Ta còn muốn nhà Y-sơ-ra-ên cầu hỏi ta để ta làm sự này cho: Ta sẽ thêm nhiều người nam nó như một bầy chiên. Các thành đổ nát sẽ đầy những bầy người, như bầy chiên để làm của lễ, như bầy của Giê-ru-sa-lem trong ngày lễ trọng thể. Và chúng nó sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va.

Trách nhiệm của những người được Đức Giê-hô-va chọn và lập nên làm chức vụ thầy tế lễ, hay là được làm kẻ hầu việc Ngài, đó là họ sẽ thay Ngài răn bảo những người được chọn làm dân của Đức Chúa Trời sống và làm theo luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời và chính những người được chọn vào chức vụ đó cũng phải giữ mình khỏi sự phạm tội, vì Đức Giê-hô-va sẽ không coi kẻ có tội là vô tội.

Trong ngày ban luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên, Đức Giê-hô-va đã phán về trách nhiệm của thầy tế lễ A-rôn và những người sẽ làm chức vụ hầu việc Ngài rằng: **“Đức Giê-hô-va bèn phán cùng A-rôn rằng: Người, các con trai ngươi, và tông tộc ngươi phải mang lấy những tội lỗi phạm trong nơi thánh; còn ngươi và các con trai ngươi phải mang lấy những tội lỗi phạm trong chức tế lễ. Cũng hãy biểu đến gần người các anh em mình, là chi phái Lê-vi, tức tông tộc ngươi, đặng các ngươi đó hiệp với ngươi và hầu việc ngươi; nhưng ngươi và các con trai ngươi phải ở trước Trại bưng chứng. Các ngươi đó sẽ gìn giữ điều chi ngươi truyền dạy, và điều nào thuộc về cả Trại; chỉ không nên lại gần những vật thánh, cũng đừng lại gần bàn thờ, e khi chúng nó phải chết, và các ngươi cũng chết luôn chẳng. Vậy, các ngươi đó sẽ hiệp với ngươi coi sóc điều chi thuộc về hội mạc, và giữ công việc của Trại; một người ngoại nào chẳng nên đến gần các ngươi. Các ngươi phải coi sóc điều chi thuộc về nơi thánh và bàn thờ để đừng có sự thanh nộ cùng dân Y-sơ-ra-**

ên nữa.” (Dân số ký 18:1-5)

Phục truyền luật lệ ký 6:1-25: Vả, nầy là điều răn, luật lệ và mạng lệnh mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người đã phán dặn ta dạy lại cho, để các người làm theo nó trong xứ mà các người sẽ đi vào nhận lấy; hầu cho người kính sợ Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, trọn đời, người và con cháu người vâng giữ các luật lệ và điều răn của Ngài mà ta truyền cho người, để người được sống lâu ngày. Hỡi Y-sơ-ra-ên, người hãy nghe lấy và cẩn thận làm theo, hầu cho người được phước và thêm lên nhiều trong xứ đơm sữa và mật, y như Giê-hô-va Đức Chúa Trời của tổ phụ người đã phán hứa cùng người. Hỡi Y-sơ-ra-ên! hãy nghe: Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta là Giê-hô-va có một không hai. Người phải hết lòng, hết ý, hết sức kính mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người. Các lời mà ta truyền cho người ngày nay sẽ ở tại trong lòng người; khá ân cần dạy dỗ điều đó cho con cái người và phải nói đến, hoặc khi người ngồi trong nhà, hoặc khi đi ngoài đường, hoặc lúc người nằm, hay là khi trở dậy. Khá buộc nó trên tay mình như một dấu, và nó sẽ ở giữa hai con mắt người như ấn chỉ; cũng phải viết các lời đó trên cột nhà, và trên cửa người. Khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời người đã dẫn người vào xứ mà Ngài thể cùng tổ phụ người, là Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp, dâng ban cho người, khiến người lấy được những thành lớn và tốt mà người không có xây cất; những nhà đầy đủ các thứ của mà người không có chất chứa; các giếng mà người không có đào; cây nho và cây ô-li-ve mà người không có trồng; khi người ăn và được no nê, khá giữ lấy mình, kẻo người quên Đức Giê-hô-va, là Đấng đã đem người ra khỏi xứ Ê-díp-tô, tức là khỏi nhà nô lệ. Người phải kính sợ Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, phục sự Ngài, và lấy danh Ngài mà thể. Chớ theo các thần khác trong những thần của các dân tộc ở xung quanh các người, vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ngự ở giữa người là Đức Chúa Trời kỳ tà, e cơn thịnh nộ của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người nổi lên cùng người, và Ngài diệt người khỏi mặt đất chẳng. Các người chớ thử Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, như đã thử Ngài tại Ma-sa. Khá cẩn thận giữ lấy những điều răn, chứng cứ, và luật lệ của Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người đã truyền cho người. Vậy, người phải làm điều ngay thẳng và tốt lành trước mặt Đức Giê-hô-va, để người được phước và vào nhận lấy xứ tốt đẹp mà Đức Giê-hô-va đã thể hứa cùng tổ phụ người, để ban cho người; và Đức Giê-hô-va sẽ đuổi hết những kẻ thù nghịch ra khỏi trước mặt người, y như Ngài đã phán vậy. Về ngày sau, khi con người hỏi người rằng: Các chứng cứ, luật lệ, và mạng lệnh nầy là chi, mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi đã truyền cho cha? thì hãy đáp rằng: Chúng ta đã bị làm tội mọi cho Pha-ra-ôn tại xứ Ê-díp-tô, và Đức Giê-hô-va có dùng tay mạnh đem chúng ta ra khỏi xứ ấy. Đức Giê-hô-va có làm trước mặt chúng ta những dấu kỳ và phép lạ rất lớn lao đáng sợ, mà hại xứ Ê-díp-tô, Pha-ra-ôn, và cả nhà người; Ngài đã đem chúng ta ra khỏi xứ ấy, để dẫn vào xứ Ngài đã thể cùng tổ phụ chúng ta; để ban cho chúng ta. Đức Giê-hô-va có phán cùng chúng ta khá làm theo các luật lệ nầy, kính sợ Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta, hầu cho chúng ta được phước luôn luôn, và được Ngài bảo tồn sự sống cho chúng ta y như Ngài đã làm đến ngày nay. Vả, chúng ta sẽ được xưng là công bình nếu chúng ta cẩn thận làm theo các điều răn nầy trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta, y như Ngài đã phán dặn vậy.

Trên đây là các lời thuộc về luật pháp của Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên và là sự sáng của Đức Chúa Trời soi sáng những nơi tối tăm trong lòng và trong trí của người ta, với mục đích là chỉ cho người ta biết con đường của sự sống lại và sự sống đời đời. Đức Chúa Trời biết rõ lòng dạ của loài người và khi người ta nhìn vào Luật pháp của Đức Chúa Trời thì Đức Chúa Trời cũng nhận biết những sự người ta toan tính, sẽ chấp nhận vâng phục hay không muốn vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Trời nhân từ luôn kiên nhẫn chờ đợi người ta quay trở lại với Ngài, để họ được cứu rỗi linh hồn, vì thế cho nên Đức Chúa Trời sẽ sửa phạt người ta có chừng mực để uốn nắn, tĩa sửa cái lòng của người ta hướng về sự sống đời đời cho linh hồn mình.

Châm ngôn 3:11-12: Hỡi con, chớ khinh điều sửa phạt của Đức Giê-hô-va, Chớ hiềm lòng khi Ngài quở trách; Vì Đức Giê-hô-va yêu thương ai thì trách phạt nấy. Như một người cha đối cùng con trai yêu dấu mình.

Hê-bơ-rơ 4:12-13: Vì lời của Đức Chúa Trời là lời sống và linh nghiệm, sắc hơn gươm hai lưỡi, thấu vào đến đôi chia hồn, linh, cốt, tủy, xem xét tư tưởng và ý định trong lòng. Chẳng có vật nào được giấu kín trước mặt Chúa, nhưng thảy đều trần trụi và lộ ra trước mắt Đấng mà chúng ta phải thưa lại,

Qua Lời Đức Chúa Trời mà chúng ta cũng biết rằng, không phải hết thảy những người được Đức Chúa Trời

gọi cho được làm kẻ hầu việc Ngài, thì hết thảy đều sẽ kính sợ Đức Chúa Trời và sẽ trung thành với Ngài, ấy là vì sự yếu đuối và hay chết của xác thịt, khi người ta nhìn vào chức vụ mà Chúa đã ban cho mình mà lên mình kiêu ngạo, không chịu cắt bì lòng của mình, thì họ sa ngã và sự người ta sa ngã là vì không nhìn vào Lời của Đức Chúa Trời, như có chép rằng: **“ Ngài đã phán cùng nó rằng: Đây là nơi yên nghỉ; hãy để kẻ mệt nhọc được yên nghỉ. Đây là lúc mát mẻ cho các người. Thế mà họ chẳng chịu nghe. Lời Đức Giê-hô-va đối với họ sẽ là giềng mối thêm giềng mối, giềng mối thêm giềng mối; hàng thêm hàng, hàng thêm hàng; một chút chỗ này, một chút chỗ kia; hầu cho họ bước tới, thì ngã nhào và giập nát, sập bẫy, và bị bắt! Vậy nên, hỡi các người là những người ngạo mạn, cai trị dân này ở Giê-ru-sa-lem, hãy nghe lời của Đức Giê-hô-va. Vì các người nói rằng: Chúng ta đã kết ước với sự chết, và giao ước cùng nơi âm phủ. Khi tai nạn hủy diệt trải qua, sẽ chẳng chạm đến ta đâu. Chúng ta lấy sự nói dối là nơi nương náu, sự gian lận làm nơi ẩn mình. Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Đây, ta đặt tại Si-ôn một hòn đá để làm nền, là đá đã thử nghiệm, là đá góc quý báu, là nền bền vững; ai tin sẽ chẳng gặp rúc. Ta sẽ lấy sự chánh trực làm dây đo, sự công bình làm chuẩn mực; mưa đá sẽ hủy diệt nơi ẩn náu bằng sự nói dối, nước sẽ ngập chỗ nương náu. Bấy giờ ước các người kết với sự chết sẽ phế đi, ước các người giao cùng nơi âm phủ sẽ không đứng được. Khi tai nạn hủy diệt trải qua, các người đều bị giày đập. Mỗi lần tai nạn trải qua, sẽ bắt lấy các người, vì nó trải qua mọi buổi sớm mai, ngày và đêm; chỉ có sự kính sợ làm cho các người hiểu biết lời dạy ấy”.** (Ê-sai 28:12-19)

Trước khi Đức Chúa Jê-sus chịu thập tự giá, các môn đồ của Ngài chưa nhận được sự ban cho Đức Thánh-Linh nên ở trong lòng của họ vẫn còn những tư tưởng như người thế gian, chỉ nghĩ đến danh, chức, lợi, quyền lực cho xác thịt mình, nên Chúa Jê-sus đã phán dạy họ không được như vậy.

Ma-thi-ơ 20: 17-28: Trong khi Đức Chúa Jê-sus đi lên thành Giê-ru-sa-lem, Ngài đem riêng theo mười hai môn đồ, dọc đường, phán cùng họ rằng: Đây, chúng ta đi lên thành Giê-ru-sa-lem, và Con người sẽ bị bắt nộp cho các thầy tế lễ cả và các thầy thông giáo, bọn đó sẽ luận giết Ngài. Họ sẽ nộp Ngài cho dân ngoại hầu để nhạo báng, đánh đập, và đóng đinh trên cây thập tự; đến ngày thứ ba, Ngài sẽ sống lại. Bấy giờ, có mẹ của các con trai Xê-bê-đê cùng các con mình đến gần Đức Chúa Jê-sus, lạy Ngài đặng hỏi một chuyện. Ngài phán rằng: Người muốn chi? Thưa rằng: Xin cho hai con trai tôi đây ngồi một đũa bên hữu Ngài, một đũa bên tả, ở trong nước Ngài. Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Các người không hiểu điều của mình xin. Các người uống được chén mà ta hầu uống không? Hai người thưa rằng: Chúng tôi uống được. Ngài phán rằng: Thật các người sẽ uống chén ta nhưng mà ngồi bên hữu hay bên tả ta, thì chẳng phải tự ta cho được; ấy là cho những người nào mà Cha ta đã sửa soạn cho. Mười môn đồ kia nghe sự xin đó, thì giận hai anh em. Nhưng Đức Chúa Jê-sus gọi đến mà phán rằng: Các người biết rằng các vua dân ngoại thì ép dân phải phục mình, còn các quan lớn thì lấy quyền thế mà trị dân. Trong các người thì không như vậy; trái lại, trong các người, kẻ nào muốn làm lớn, thì sẽ làm đầy tớ các người; còn kẻ nào muốn làm đầu, thì sẽ làm tôi mọi các người. Ấy vậy, Con người đã đến, không phải để người ta hầu việc mình, song để mình hầu việc người ta, và phó sự sống mình làm giá chuộc nhiều người.

Khi một người được Đức Chúa Trời ban cho cơ hội để hầu việc Ngài, điều đó không có nghĩa là người ấy đã đủ tư cách hay là xứng đáng với sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, nhưng ấy là bởi sự nhân từ mà Đức Chúa Trời đã cho người ấy có cơ hội được tiếp xúc với sự sáng thật của Ngài mà được nên người mới và được đến gần Ngài, hầu cho tâm linh của người ấy được sự sáng của Đức Chúa Trời chiếu vào cho mà được sự sống lại, được thêm sức, được tăng trưởng trong sự nhận biết Chúa và được cứu rỗi linh hồn mình.

Hết thảy mọi người tin Chúa đều phải nhận biết sự nhân từ của Đức Chúa Trời đối với sự sống của mình, đó là Đức Chúa Trời đã vì cố Danh Ngài tạm nhịn giận chúng ta, hầu cho chúng ta được đến gần Ngài mà nhờ quyền phép của sự sống lại và sự sống đời đời tác động tới tâm linh của mình và như vậy, khi chúng ta nhận biết nhiều sự mầu nhiệm của Lời Chúa thì chúng ta càng phải gia thêm sự kính sợ Chúa và càng phải hạ mình xuống, vì Đức Chúa Trời ban ơn cho kẻ khiêm nhường, nhưng Ngài chống cự kẻ kiêu ngạo.

1 Phi-e-rơ 5:1-7: Tôi gửi lời khuyên nhủ này cho các bậc trưởng lão trong anh em, tôi đây cũng là trưởng lão như họ, là người chứng kiến sự đau đớn của Đấng Christ, và cũng có phần về sự vinh hiển sẽ hiện ra: hãy chặn bẫy của Đức Chúa Trời đã giao phó cho anh em; làm việc đó chẳng phải bởi ép tình, bèn là bởi vui lòng, chẳng phải vì lợi dơ bẩn, bèn là hết lòng mà làm, chẳng phải quản trị phần trách nhiệm chia cho anh em, song để làm gương tốt cho cả bấy. Khi Đấng làm đầu các kẻ chặn chiên hiện ra,

anh em sẽ được mào triều thiên vinh hiển, chẳng hề tàn héo. Cũng khuyên bọn trẻ tuổi, hãy phục theo các trưởng lão. Hết thấy đối đãi với nhau phải trang sức bằng khiêm nhường; vì Đức Chúa Trời chống cự kẻ kiêu ngạo, mà ban ơn cho kẻ khiêm nhường. Vậy, hãy hạ mình xuống dưới tay quyền phép của Đức Chúa Trời, hầu cho đến kỳ thuận hiệp Ngài nhắc anh em lên; lại hãy trao mọi điều lo lắng mình cho Ngài, vì Ngài hay săn sóc anh em.

Khi nói đến **đầy tớ xấu** là nói về một người mang danh là đầy tớ Chúa, nhưng không có Đức Thánh-Linh ngự ở trong lòng của người ấy! vì nếu người nào có Đức Thánh-Linh cai trị mình, thì người ấy sẽ không lên mình kiêu ngạo, nhưng luôn tỉnh thức trước những sự ban cho của Đức Chúa Trời và những người ấy sẽ giáng theo những gì mà Đức Thánh-Linh sẽ ban cho để nói ra, vì Đức Thánh-Linh cùng làm việc với các tôi tớ Ngài và chính Ngài sẽ làm các phép lạ cặp theo, để làm cho vững Đạo. Đức Thánh-Linh là Đức Chúa Trời ky tà, Ngài không nhường sự vinh hiển của Ngài cho bất cứ một thần tượng nào, vì thế cho nên khi người hầu việc Chúa mà lại lên mình kiêu ngạo về chức vụ mình, thì Đức Thánh-Linh sẽ lia khỏi người ấy.

Đầy tớ xấu là kẻ không tôn trọng Chúa, không trung thành với Chúa. Căn cứ theo ý nghĩa của gốc chữ **xấu** mà Đức Chúa Jê-sus đã phán đây, thì công việc của kẻ đó sẽ gây thiệt hại cho công việc của Nước Đức Chúa Trời, có thể chính kẻ đó không biết rằng mình đã làm thiệt hại cho Nước Đức Chúa Trời, cũng như kẻ mù tâm linh đã bị sự kiêu ngạo che lấp nên nó không biết mình bị mù, nhưng cứ hành động trong sự mù vậy.

Chúng ta có thể thấy ý nghĩa này qua sự phân tích của sử đồ Phao-lô:

2 Cô-rinh-tô 3:2-18: **Ấy chính anh em là thơ gởi gắm của chúng tôi, viết trong lòng chúng tôi, mọi người đều biết và đều đọc. Vả, rõ thật rằng anh em là bức thơ của Đấng Christ, bởi chức vụ chúng tôi viết ra, chẳng phải viết bằng mực, nhưng bằng Thánh Linh của Đức Chúa Trời hằng sống, chẳng phải viết trên bảng đá, nhưng trên bảng thịt, tức là trên lòng anh em. Này là sự tin chắc của chúng tôi nhờ Đấng Christ mà có trong Đức Chúa Trời: không phải tự mình chúng tôi có tài năng mà nghĩ việc gì như bởi chính mình chúng tôi, nhưng tài năng của chúng tôi đến từ Đức Chúa Trời; và ấy là Ngài đã ban tài năng cho chúng tôi giúp việc giao ước mới, chẳng phải giao ước về chữ, bèn là giao ước về Thánh Linh; vì chữ làm cho chết, song Thánh Linh làm cho sống. Vả, nếu chức vụ về sự chết, chạm chữ trên bảng đá, đã là vinh hiển lắm đến nỗi con cái Y-sơ-ra-ên không có thể ngó trên mặt Môi-se, vì cơ sự sáng láng trên mặt người, dầu là tạm, phương chi chức vụ của Thánh Linh càng vinh hiển hơn biết bao! Vậy, nếu chức vụ về sự định tội còn được vinh hiển, thì chức vụ về sự công bình được vinh hiển hơn bội phần. Vả lại, cái điều được vinh hiển trong chức vụ thứ nhất biến đi bởi sự vinh hiển rất cao hơn của chức vụ thứ nhì; vì nếu sự phải qua đi còn có lúc vinh hiển thay, phương chi sự bền ở sẽ có vinh hiển dường nào nữa! Vậy, chúng ta có sự trông cậy dường ấy, nên được rất tự do, chúng ta chẳng làm như Môi-se lấy màn che mặt mình, hầu cho con cái Y-sơ-ra-ên không trông thấy cuối cùng của sự sáng láng phải qua. Nhưng lòng họ đã cứng cổ; vì đến ngày nay, khi họ đọc Cựu Ước, cái màn ấy vẫn còn chưa cất khỏi, bởi chúng ấy là trong Đấng Christ mà màn đó biến đi. Ấy vậy, cho đến ngày nay, mỗi lần người ta đọc sách Môi-se cho họ, cái màn ấy vẫn còn ở trên lòng họ. Khi họ sẽ trở lại cùng Chúa, thì màn ấy mới cất khỏi. Vả, Chúa tức là Thánh Linh, Thánh Linh của Chúa ở đâu, thì sự tự do cũng ở đó. Chúng ta ai nấy đều để mặt trần mà nhìn xem vinh hiển Chúa như trong gương, thì hóa nên cũng một ảnh tượng Ngài, từ vinh hiển qua vinh hiển, như bởi Chúa, là Thánh Linh.**

Đức Chúa Jê-sus đã gọi những người Pha-ri-si là **kẻ giả hình** và là **kẻ mù dẫn đường** và Đức Chúa Jê-sus cũng phán rằng dòng dõi của những kẻ mù và kẻ giả hình đó sẽ không qua đi cho đến khi mọi sự được trọn.

Ma-thi-ơ 23:15: **Khốn cho các người, thầy thông giáo và người Pha-ri-si, là kẻ giả hình! vì các người đi khắp dưới nước trên bộ để khuyên một người vào đạo mình; và khi đã khuyên được rồi, thì các người làm cho họ trở nên người địa ngục gấp hai các người.**

Đầy tớ xấu gây thiệt hại cho công việc của Nước Đức Chúa Trời như thế nào?

Ê-xê-chi-ên 22:17-31: **Có lời Đức Giê-hô-va được phán cùng ta rằng: Hỡi con người, nhà Y-sơ-ra-ên đã trở nên cho ta như là cái cặn; hết thấy chúng nó chỉ là đồng, thiếc, sắt, chì trong lò, ấy là cái cặn của bạc. Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Vì các người hết thấy đã trở nên cái cặn, cho nên, này, ta sẽ nhóm các người lại giữa Giê-ru-sa-lem. Như người ta hiệp bạc, đồng sắt, chì thiếc lại trong lò, và thổi lửa ở trên cho tan chảy ra thể nào, thì trong cơn giận và sự thịnh nộ của ta, ta sẽ nhóm các người lại và đặt vào lò mà làm cho tan chảy ra cũng thể ấy. Thật, ta sẽ nhóm các người lại và thổi lửa của cơn**

giận ta trên các người, thì các người sẽ tan chảy ra giữa nó. Như bạc tan chảy ra trong lò, thì các người cũng sẽ tan chảy ra giữa thành ấy, và các người sẽ biết rằng ta, Đức Giê-hô-va đã đổ cơn thịnh nộ ta trên các người. Lại có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng: Hỡi con người, hãy nói cùng nó rằng: Đây là đất chẳng được tẩy sạch, nơi này thành nộ chẳng được mưa dào. Những tiên tri của nó lập mưu giữa nó; như sư tử hay gấu cắn xé môi của nó, chúng nó nuốt các linh hồn, cướp lấy của cải và những vật quý, làm cho kẻ góa bụa thêm nhiều ra giữa thành. Các thầy tế lễ nó phạm luật pháp ta, và làm dơ vật thánh ta; chẳng phân biệt cái gì là thánh, cái gì là tục; chẳng khiến người ta phân biệt cái gì là ô uế, cái gì là tinh sạch; nhắm mắt chẳng xem các ngày sa-bát ta, và ta bị nói phạm giữa chúng nó. Các quan trưởng ở giữa nó giống như muông sói xé môi, chỉ lo làm đổ máu, làm mất linh hồn, để được lợi bất nghĩa. Các tiên tri nó dùng bùn không pha rơm trét cho chúng nó; thấy sự hiện thấy giả dối, và bói khoa sự dối cho chúng nó, mà rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy, song Đức Giê-hô-va chưa hề phán. Dân trong đất làm sự bạo ngược, phạm sự trộm cướp, khuấy rối kẻ nghèo nàn thiếu thốn, và ức hiếp người trú ngụ cách trái phép. Ta đã tìm một người trong vòng chúng nó, dựng xây lại tường thành, vì đất mà đứng chỗ sụt mẻ trước mặt ta, hầu cho ta không hủy diệt nó; song ta chẳng tìm được một ai. Vậy nên ta đổ cơn thịnh nộ trên chúng nó, và lấy lửa giận của ta đốt chúng nó; ta đã làm cho đường lối của chúng nó lại đổ về trên đầu chúng nó, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

Các lời tiên tri trên không chỉ nói về dân Y-sơ-ra-ên trong thời kỳ của Ê-xê-chi-ên, nhưng là cho cả những người mang danh là người hầu việc Chúa và những người tin Chúa trong thời kỳ sau rốt này nữa, vì Danh Chúa ở trên những người đó và thế gian sẽ nhìn những người đó mà nhận biết Đấng mà họ tôn thờ, như Chúa Jê-sus đã phán về nguyên tắc xem trái mà biết cây vậy.

Sứ đồ Phao-lô đã công bố rất chính xác về quyền phép của Tin-Lành rằng: “Thật vậy, tôi không hổ thẹn về Tin Lành đâu, vì là quyền phép của Đức Chúa Trời để cứu mọi kẻ tin, trước là người Giu-đa, sau là người Gờ-réc; vì trong Tin Lành này có bày tỏ sự công bình của Đức Chúa Trời, bởi đức tin mà được, lại dẫn đến đức tin nữa, như có chép rằng: Người công bình sẽ sống bởi đức tin. Và, cơn giận của Đức Chúa Trời từ trên trời tỏ ra nghịch cùng mọi sự không tin kính và mọi sự không công bình của những người dùng sự không công bình mà bất hiệp lẽ thật. Vì điều chi có thể biết được về Đức Chúa Trời thì đã trình bày ra cho họ, Đức Chúa Trời đã tỏ điều đó cho họ rồi, bởi những sự trọn lành của Ngài mắt không thấy được, tức là quyền phép đời đời và bản tánh Ngài, thì từ buổi sáng thế vẫn sờ sờ như mắt xem thấy, khi người ta xem xét công việc của Ngài. Cho nên họ không thể chữa mình được, vì họ đã biết Đức Chúa Trời, mà không làm sáng danh Ngài là Đức Chúa Trời, và không tạ ơn Ngài nữa; song cứ lầm lạc trong lý tưởng hư không, và lòng ngu dốt đầy những sự tối tăm. Họ tự xưng mình là khôn ngoan, mà trở nên điên dại; họ đã đổi vinh hiển của Đức Chúa Trời không hề hư nát lấy hình tượng của loài người hay hư nát, hoặc của điêu, thú, côn trùng. Cho nên Đức Chúa Trời đã phó họ sa vào sự ô uế theo lòng ham muốn mình, đến nỗi tự làm nhục thân thể mình nữa, vì họ đã đổi lẽ thật Đức Chúa Trời lấy sự dối trá, kính thờ và hầu việc loài chịu dựng nên thế cho Đấng dựng nên, là Đấng đáng khen ngợi đời đời! Amen.” (Rô-ma 1:16-25)

Nếu là **đầy tớ trung thành**, thì người ấy sẽ được hưởng quyền kế tự Đức Chúa Trời và là kẻ đồng kế tự với Đấng Christ và người ấy sẽ được biết rõ ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời và chính người ấy được hưởng cơ nghiệp cứu rỗi của Đấng Christ, trong đó có mọi sự thuộc về quyền phép của Tin-Lành Đấng Christ và chính người ấy sẽ đem những sự mà mình đã nhận được từ nơi Đức Thánh-Linh, đến cho những người được cứu chuộc bởi huyết của Đức Chúa Jê-sus Christ, như Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán với môn đồ của Ngài rằng: “**Hãy chữa lành kẻ đau, khiến sống kẻ chết, làm sạch kẻ phung, và trừ các quỷ. Các người đã được lãnh không thì hãy cho không.**” (Ma-thi-ơ 10:8)

Đối với kẻ **đầy tớ xấu**, thì kẻ đó chẳng có gì để ban cho người khác cả, vì Đức Thánh-Linh biết rõ nó là kẻ xấu, là kẻ đã bị thoái hoá, bị biến chất, kẻ vô giá trị, là kẻ đã không để cho luật pháp của Đức Chúa Trời cai trị xác thịt mình, như Lời Chúa đã có chép: “**Những kẻ canh giữ của Y-sơ-ra-ên đều là đui mù, không biết chi hết. Chúng nó thấy đều là chó câm, chẳng biết sữa, đều chiêm bao, nằm sóng sượt, và ham ngủ; lại là chó mê ăn, không biết no. Ấy là những kẻ chăn chiên chẳng khôn sáng; mọi người theo đường riêng mình, mỗi người tìm tư lợi mình, người nào cũng vậy. Nó nói rằng: Hãy đến, ta sẽ lấy rượu, chúng ta say vì rượu mạnh; ngày mai sẽ cũng như ngày nay, trọng thể quá bội.**” (Ê-sai 56:10-12)

Rượu là một thứ đồ uống khiến người ta bị say và nhiều người đã nghiện sự say này mà trở nên sa đọa.

Rượu là đồ uống được chế qua bằng các loại trái cây, hoa quả hoặc một số loại thực phẩm như rau, củ được lên men và người ta có thể dùng trực tiếp các chất dung dịch đó hoặc được cất thành rượu để uống.

Rượu có thể nói là một thứ nước khan (khô) và độ khan đó tùy theo độ cồn của rượu đó, khi người ta uống vào trong bụng, thứ nước khan (khô) này sẽ hấp thụ nước ở trong cơ thể người ta, nghĩa là nó hấp thụ nước trong dòng máu để làm bão hoà độ khan của nó, khiến nước trong máu bị thiếu hụt, làm cho máu bị đặc hơn so với trước khi người ta uống rượu. Số lượng rượu vào trong máu sẽ tùy theo độ mạnh của cồn trong rượu đó mà máu trong cơ thể người đó bị cô đặc lại, khiến cho dòng chảy của máu bị chậm lại. Cơ thể của con người do Đức Chúa Trời tạo nên rất tinh xảo, sẽ tự nhận biết mức độ nghiêm trọng của việc thiếu dưỡng khí (Ô-xy) trong máu, nên nó sẽ huy động quả tim làm việc nhiều hơn để bơm máu lên não bộ, tới các cơ phận như gan, thận... nhưng do rượu tác động gây co thắt mạch máu khiến cho việc bơm máu lên não bị chậm hơn gây thiếu máu não cục bộ. Bấy giờ, khi não do bị thiếu dưỡng khí thì sẽ có sự tổn hại giữa vỏ đại não với não bộ, khiến việc chỉ huy các hành động trở nên chậm chạp, không chính xác nữa. Do thiếu máu cục bộ khiến chức năng của gan, thận cũng vì thế mà bị ảnh hưởng, nếu kéo dài sẽ bị tổn thương, không thể hoạt động hỗ trợ tiêu độc và chống nhiễm trùng trong hệ thống máu, nó sẽ ảnh hưởng liên đới gây rối loạn trung khu chỉ huy thần kinh mà xảy ra việc các thùy của não bộ hoạt động không đúng theo các chức năng mà Đức Chúa Trời đã ban cho loài người và đó là lúc người ta say. Khi say, người ta sẽ trả lời tất cả mọi câu hỏi của người khác mà không có sự phân tích tại sao phải trả lời và không có gì để giữ bí mật nữa và chính vào lúc đó, quyền lực của ma quỷ sẽ hành động khiến người ta nói ra những sự bí mật giấu trong lòng, như hận thù, ganh ghét, đố kỵ, chèn ép, gièm pha, khoe khoang, khoác lác và phần nhiều các lời người ta nói trong lúc say đều là cái thật giấu trong lòng của người ấy, nhưng người ấy sẽ không nhận biết mình đã nói gì trong lúc say.

Trong khi người ta say, người ta thích người khác tôn vinh mình, ca ngợi mình và đó chính là cái men nguy hiểm mà người ta ưa thích nó và cũng là điều mà Lời Chúa đã cảnh báo, vì trong thời kỳ cuối cùng này, người ta rất thích mở các hội đồng và người ta quảng cáo cho các hội đồng của mình và lẽ đương nhiên là những người giữ chức vụ trong các Hội-Thánh địa phương khác sẽ được mời tới dự hội đồng của họ. Nhóm hội đồng không phải là một việc xấu, nhưng mục đích của những hội đồng đó là để tôn vinh ai, để tôn cao cái gì? Họ có để ý đến công việc của Đức Giê-hô-va và có xem xét công trình của tay Ngài hay không?

Có nhiều người nghiện nhóm hội đồng như kẻ nghiện rượu vậy, vì tại đó, như Kinh-Thánh đã chép rằng:

Ê-sai 5:11-14: **Khốn thay cho kẻ dậy sớm dậy tìm kiếm rượu, chầy đến ban đêm, phát nóng vì rượu! Trong tiệc yến họ có những đàn cầm, đàn sắt, trống cơm, ống sáo và rượu nữa, nhưng chẳng thiết đến công việc Đức Giê-hô-va; họ chẳng xem xét công trình của tay Ngài. Vậy nên, dân ta phải bắt làm phu tù, vì không hiểu biết; kẻ sang nó chịu đói, chúng dân nó chịu khát. Vậy nên sự ham muốn của âm phủ đã rộng thêm, há miệng vô ngần, sự vinh hiển nó, dân chúng nó, sự sang trọng nó và kẻ vui mừng giữa nó đều sa xuống đó.**

Trách nhiệm của những người được gọi là đầy tớ của Đức Chúa Trời sẽ phải làm.

Ê-xê-chi-ên 33:1-6: Có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng: **Hỡi con người, hãy nói cùng con cái dân người mà rằng: Khi ta sai gươm đến trên một đất nào, và dân đất ấy chọn một người trong chúng nó để đặt làm kẻ canh giữ, nếu người này thấy gươm đến trong đất, thì thổi kèn để rao báo dân sự. Bấy giờ, hễ ai nghe tiếng kèn mà không chịu răn bảo, và nếu gươm đến bắt lấy nó, thì máu của người ấy sẽ đổ lại trên đầu nó; vì nó có nghe tiếng kèn mà không chịu răn bảo, vậy máu nó sẽ đổ lại trên nó; nhưng nếu nó chịu răn bảo thì cứu được mạng sống mình. Nhưng nếu kẻ canh giữ thấy gươm đến mà không thổi kèn, đến nỗi dân sự chẳng được răn bảo, và gươm đến mà cắt sự sống của người này hoặc người kia đi, thì người đó sẽ chết trong sự gian ác mình; song ta sẽ đòi lại máu nó nơi người canh giữ.**

Trong ngày ban luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên, Đức Giê-hô-va đã phán về trách nhiệm mà những người giữ chức thầy tế lễ sẽ phải làm, đó là họ phải thổi một hoặc hai loại kèn trong dân Y-sơ-ra-ên.

Loại kèn thứ nhất được làm bằng sừng chiên đực, là bóng về sự công bố luật pháp của Đức Chúa Trời.

Giô-suê 6:1-10: **Vả, Giê-ri-cô đã đóng cửa mình cách nghiêm ngặt trước mặt dân Y-sơ-ra-ên, không người nào vào ra. Đức Giê-hô-va phán cùng Giô-suê rằng: Kia ta đã phó Giê-ri-cô, vua, và các chiến sĩ mạnh dạn của nó vào tay người. Vậy, hết thầy các người, là chiến sĩ, hãy đi vòng chung quanh thành một**

bạn; phải làm như vậy trong sáu ngày. Bảy thầy tế lễ sẽ đi trước hòm giao ước cầm bảy cái kèn tiếng vang; nhưng qua ngày thứ bảy, các người phải đi vòng chung quanh thành bảy bận, và bảy thầy tế lễ sẽ thổi kèn lên. Khi những thầy tế lễ thổi kèn vang, các người vừa nghe tiếng kèn, hết thầy dân sự phải la tiếng lớn lên, thì vách thành sẽ sập xuống, rồi dân sự sẽ leo lên, mỗi người ngay trước mặt mình. Vậy, Giô-suê, con trai của Nun, gọi những thầy tế lễ mà nói rằng: Hãy khiêng hòm giao ước, và bảy thầy tế lễ phải đi trước hòm của Đức Giê-hô-va, cầm bảy cái kèn tiếng vang (nguyên văn chép là trumpets of rams' horns - *sừng chiên đực*). Người lại nói cùng dân sự rằng: Hãy đi vòng xung quanh thành, và những người cầm binh khí phải đi trước hòm của Đức Giê-hô-va. Khi Giô-suê đã nói cùng dân sự xong rồi, bảy thầy tế lễ cầm bảy cây kèn tiếng vang ở trước mặt Đức Giê-hô-va, vừa đi tới vừa thổi kèn, còn hòm của Đức Giê-hô-va theo sau. Các người cầm binh khí đi trước những thầy tế lễ thổi kèn, còn đạo hậu đi theo sau hòm; người ta vừa đi vừa thổi kèn. Và, Giô-suê có truyền lệnh cho dân sự rằng: Các người chớ la, chớ có nghe tiếng nói mình; chớ có một lời chi ra khỏi miệng các người cho đến ngày nào ta biểu rằng: Hãy la lên! bấy giờ các người sẽ la.

Loại kèn thứ hai được làm bằng bạc đánh giát và cuộn lại thành chiếc kèn để thổi tiếng vang xa, là bóng về sự công bố Lễ thật, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống.

Dân số ký 10:1-8: Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng: Hãy làm hai ống loa bằng bạc, đánh giát, dùng cho người để nhóm hiệp hội chúng và truyền cho các trại quân ra đi. Khi nào người ta thổi loa, toàn hội chúng sẽ nhóm lại gần bên người, tại cửa hội mạc. Nếu người ta thổi chỉ một ống loa, thì các quan trưởng, tức là các quan tướng đội-quân Y-sơ-ra-ên phải nhóm lại gần bên người; khi các người thổi tiếng vang, thì những trại quân ở về hướng đông phải ra đi. Khi các người thổi tiếng vang lần thứ nhì, thì những trại quân ở về hướng nam phải ra đi; người ta sẽ thổi tiếng vang khi nào các trại quân phải ra đi vậy. Khi nhóm hội chúng, các người phải thổi, nhưng đừng thổi tiếng vang. Các con trai A-rôn, là những thầy tế lễ, sẽ thổi những ống loa. Từ đời này sang đời kia, ấy sẽ là một lệ định đời đời cho các người.

Đức Giê-hô-va đã nổi giận với những kẻ cầm giữ chức vụ thầy tế lễ hay là chức vụ người chăn bầy cả ở trong thời kỳ Giao-ước cũ và trong Giao-ước mới ở thời kỳ cuối cùng này, bởi họ đã làm công việc cách gian dối như những con chó mê ăn, tham ngủ, không biết sửa vậy: “**Những kẻ canh giữ của Y-sơ-ra-ên đều là đui mù, không biết chi hết. Chúng nó thấy đều là chó câm, chẳng biết sửa, đều chiêm bao, nằm sóng sượt, và ham ngủ; lại là chó mê ăn, không biết no.**”

Nếu con chó không biết canh giữ nhà cho chủ, không biết sửa khi có người lạ đến, thì chủ sẽ giết thịt nó thể nào, thì đối với kẻ đầy tớ lười biếng, bất trung với chủ cũng sẽ bị chủ loại bỏ khỏi nhà của chủ thể ấy.

Nhiệm vụ của những người được giao chức vụ đầy tớ của Đức Chúa Trời hay của Đức Chúa Jê-sus Christ thì đều phải như là cái đèn chiếu sự sáng của Đức Chúa Trời ra cho thế gian nhận biết, như Chúa Jê-sus đã phán và được chép trong Ma-thi-ơ 5:14-16: **Các người là sự sáng của thế gian; một cái thành ở trên núi thì không khi nào bị khuất được: cũng không ai thấp đèn mà để dưới cái thùng, song người ta để trên chân đèn, thì nó soi sáng mọi người ở trong nhà. Sự sáng các người hãy soi trước mặt người ta như vậy, đặng họ thấy những việc lành của các người, và ngợi khen Cha các người ở trên trời.**

Lời của Đức Chúa Trời là sự sống và sự sống là sự sáng của loài người và như vậy, chức vụ của một đầy tớ của Đức Chúa Jê-sus Christ là phải làm chứng về Đức Chúa Jê-sus Christ và tôn cao Lời Đức Chúa Trời cho tới khi Hội-Thánh của Ngài được đón về thiên đàng, chứ không phải chỉ làm thủ tục của tôn giáo là sự nhóm lại hát thờ phượng rồi giảng qua loa cho có bài, rồi cho dân sự về, như người ta vẫn đang làm trên đất này tại các nơi người ta gọi là nhà thờ, trong những ngày sau rốt này.

Trách nhiệm của người đầy tớ Chúa là phải noi theo sự dắt dẫn của Đức Thánh-Linh và dạy luật pháp của Đức Chúa Trời cho dân sự biết gìn giữ lấy, sống vâng phục và làm theo luật pháp của Đức Chúa Trời, như Đức Chúa Jê-sus đã phán: “**Ai có các điều răn của ta và vâng giữ lấy, ấy là kẻ yêu mến ta; người nào yêu mến ta sẽ được Cha ta yêu lại, ta cũng sẽ yêu người, và tỏ cho người biết ta.**” (Giăng 14:21)

Giăng 15:1-11: **Ta là gốc nho thật, Cha ta là người trồng nho. Hễ nhánh nào trong ta mà không kết quả thì Ngài chặt hết; và Ngài tỉa sửa những nhánh nào kết quả, để được sai trái hơn. Các người đã được trong sạch, vì lời ta đã bảo cho. Hãy cứ ở trong ta, thì ta sẽ ở trong các người. Như nhánh nho, nếu không dính vào gốc nho, thì không tự mình kết quả được, cũng một lẽ ấy, nếu các người chẳng cứ ở trong ta,**

thì cũng không kết quả được. Ta là gốc nho, các người là nhánh. Ai cứ ở trong ta và ta trong họ thì sinh ra lắm trái; vì ngoài ta, các người chẳng làm chi được. Nếu ai chẳng cứ trong ta thì phải ném ra ngoài, cũng như nhánh nho; nhánh khô đi, người ta lượm lấy, quăng vào lửa, thì nó cháy. Ví bằng các người cứ ở trong ta, và những lời ta ở trong các người, hãy cầu xin mọi điều mình muốn, thì sẽ được điều đó. Nay, Cha ta sẽ được sáng danh là thế nào: ấy là các người được kết nhiều quả, thì sẽ làm môn đồ của ta vậy. Như Cha đã yêu thương ta thế nào, ta cũng yêu thương các người thế ấy; hãy cứ ở trong sự yêu thương của ta. Nếu các người vâng giữ các điều răn của ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương ta, cũng như chính ta đã vâng giữ các điều răn của Cha ta, và cứ ở trong sự yêu thương Ngài. Ta nói cùng các người những điều đó, hầu cho sự vui mừng của ta ở trong các người, và sự vui mừng các người được trọn vẹn.

Ma-thi-ơ 28:18-20: Đức Chúa Jê-sus đến gần, phán cùng môn đồ như vậy: Hết cả quyền phép ở trên trời và dưới đất đã giao cho ta. Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, hãy nhân danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm phép báp tem cho họ, và dạy họ giữ hết cả mọi điều mà ta đã truyền cho các người. Và này, ta thường ở cùng các người luôn cho đến tận thế.

Bất kỳ một người nào mà miệng người ấy xưng mình là đầy tớ Chúa, mà lại không làm đúng như các mạng lệnh mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán dặn, thì kẻ đó không phải là đầy tớ thật của Đức Chúa Jê-sus Christ.

Khi một người mạo danh mình là đầy tớ Chúa nhưng kỳ thực người ấy không phải là đầy tớ Chúa, hoặc là người ấy vốn đã từng là đầy tớ Chúa, nhưng đã vì những sự tham muốn của xác thịt khiến người ấy bị thoái hoá, mất phẩm chất của người hầu việc trung thành của Chúa, thì công việc của kẻ ấy sẽ gây thiệt hại cho Nước Đức Chúa Trời và chính tội lỗi của kẻ ấy sẽ hãm ép Nước Đức Chúa Trời trên những người mà người ấy cai trị, mà hậu quả của công việc người ấy gây ra sẽ như Lời Đức Chúa Trời đã cảnh báo qua tiên tri Giê-rê-mi: **“Dân ta vốn là một bầy chiên lạc mất; những kẻ chăn làm cho lộn đường, để chúng nó lầm lạc trên các núi, đi từ núi qua gò, quên chỗ mình an nghỉ.”** (Giê-rê-mi 50:6)

Đức Chúa Trời nhân từ đã ban cho loài người giá cứu chuộc và hết thảy những người nhận được giá cứu chuộc của Đức Chúa Trời thì phải thi hành trách nhiệm của mình, đó là người ta phải hầu việc Đức Chúa Trời, nghĩa là phải làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời và hầu việc Ngài cách thành tâm và trung tín.

Tất cả những người nào hầu việc Đức Chúa Trời cách không ngay thẳng, không trung thành thì đều bị coi là **đầy tớ xấu** và những kẻ đó sẽ bị **Chủ đánh xé xương và định phần nó đồng với kẻ giả hình**. Đó là nơi sẽ có **khóc lóc và nghiền răng**, như Lời Chúa đã chép trong Kinh-Thánh:

Thi-Thiên 119: 21: Chúa quả trách kẻ kiêu ngạo, là kẻ đáng rửa sả, hay lầm lạc các điều răn Chúa.

Giê-rê-mi 17:5-6: Đức Giê-hô-va phán như vậy: Đáng rửa thay là kẻ nhờ cậy loài người, lấy loài xác thịt làm cánh tay, lòng lìa khỏi Đức Giê-hô-va. Nó sẽ như thạch thảo trong sa mạc, không thấy phước đến, nhưng ở trong nơi đồng vắng khô khan, trên đất mặn không dân ở.

Giê-rê-mi 48:10: Đáng rửa thay là kẻ làm việc Đức Giê-hô-va cách dối trá! Đáng rửa thay là kẻ từ chối máu nơi gương mình.

Ma-la-chi 1:14: Đáng rửa thay là kẻ hay lừa dối, trong bầy nó có con đực, mà nó hứa nguyện và dâng con tàn tật làm của lễ cho Chúa! Đức Giê-hô-va vạn quân phán: Vì ta là Vua lớn, danh ta là đáng sợ giữa các dân ngoại.

2 Phi-e-rơ 2:1-22: Dầu vậy, trong dân chúng cũng đã có tiên tri giả, và cũng sẽ có giáo sư giả trong anh em; họ sẽ truyền những đạo dối làm hại, chối Chúa đã chuộc mình, tự mình chuốc lấy sự hủy phá thành linh. Có nhiều kẻ sẽ theo họ trong những sự buông tuồng, và đạo thật vì cơ họ sẽ bị gièm pha. Họ sẽ bởi lòng tham mình, lấy lời dối trá khoét anh em; nhưng sự kêu án nghịch cùng họ đã nghị định từ lâu nay, và sự hư mất của họ chẳng ngừng. Vả, nếu Đức Chúa Trời chẳng tiếc các thiên sứ đã phạm tội, nhưng quăng vào trong vực sâu, tại đó họ bị trói buộc bằng xiềng nơi tối tăm để chờ sự phán xét; nếu Ngài chẳng tiếc thế gian xưa, trong khi sai nước lụt phạt đời gian ác này, chỉ gìn giữ Nô-ê là thầy giảng đạo công bình, với bảy người khác mà thôi; nếu Ngài đã đoán phạt thành Sô-đôm và Gô-mô-rơ, hủy phá đi khiến hóa ra tro, để làm gương cho người gian ác về sau; nếu Ngài đã giải cứu người công bình là Lót, tức là kẻ quá lo vì cách ăn ở lương tuồng của bọn gian tà kia, (vì người công bình này ở giữa họ, mỗi ngày nghe thấy việc trái phép của họ bèn cảm biết đau xót trong lòng công bình mình), thì Chúa biết cứu chữa những người tin kính khỏi cơn cám dỗ, và hành phạt kẻ không công bình, cầm chúng nó lại để chờ ngày phán xét, nhất là những kẻ theo lòng tư dục ô uế mình mà ham mê sự sung sướng xác thịt, khinh để

quyền phép rất cao. Bọn đó cả gan, tự đắc, nói hỗn đến các bậc tôn trọng mà không sợ, dẫu các thiên sứ, là đáng có sức mạnh quyền phép hơn chúng nó, còn không hề lấy lời nguyên rửa mà xử đoán các bậc đó trước mặt Chúa. Nhưng chúng nó cũng như con vật không biết chi, sanh ra chỉ làm thú vật để bị bắt mà làm thịt, hay chệch bại điều mình không biết, rồi chết đi như con vật, dẫu ấy chúng nó lãnh lấy tiền công về tội ác mình. Chúng nó lấy sự chơi bời giữa ban ngày làm sung sướng, là người xấu xa ô uế, ưa thích sự dối trá mình đang khi ăn tiệc với anh em; cặp mắt chúng nó đầy sự gian dâm, chúng nó phạm tội không bao giờ chán, dẫu dành những người không vững lòng, chúng nó có lòng quen thói tham dục: ấy là những con cái đáng rửa sả. Chúng nó đã bỏ đường thẳng mà đi sai lạc theo đường của Ba-la-am, con trai Bô-sô, là kẻ tham tiền công của tội ác; nhưng người bị trách về sự phạm tội của mình, bởi có một con vật câm nói tiếng người ta, mà ngăn cấm sự điên cuồng của người tiên tri đó. Ấy là những suối không nước, những đám mây bị luồng gió mạnh đưa đi và sự tối tăm mờ mịt đã để dành cho chúng nó. Chúng nó dùng những lời văn hoa hư dẫn, đem những điều ham muốn của xác thịt và điều gian dâm mà dẫu dành những kẻ mới vừa tránh khỏi các người theo đường lầm lạc; chúng nó hứa sự tự do cho người, mà chính mình thì làm tội mọi sự hư nát; vì có sự chi đã thắng hơn người, thì người là tội mọi sự đó. Vả, chúng nó bởi sự nhận biết Chúa và Cứu Chúa chúng ta là Đức Chúa Jêsus Christ, mà đã thoát khỏi sự ô uế của thế gian, rồi lại mắc phải và suy phục những sự đó, thì số phận sau cùng của chúng nó trở xấu hơn lúc đầu. Chúng nó đã biết đường công bình, rồi lại lui đi về lối răn thánh đã truyền cho mình, thế thì thà rằng không biết là hơn. Đã xảy đến cho chúng nó như lời tục ngữ rằng: Chó liếm lại đồ nó đã mửa, heo đã rửa sạch rồi, lại lăn lóc trong vũng bùn.

Phi-líp 3:1-21: Hỡi anh em, sau hết, anh em hãy vui mừng trong Chúa! Tôi chẳng hề sợ phiền mà lại viết những điều này cho anh em nữa, vì ấy là có ích cho anh em. Hãy coi chừng loài chó; hãy coi chừng kẻ làm công gian ác; hãy coi chừng phép cắt bì giả. Vì, ấy chính chúng ta là kẻ chịu phép cắt bì thật, là kẻ cậy Thánh Linh Đức Chúa Trời mà hầu việc Đức Chúa Trời, khoe mình trong Đấng Christ, và không để lòng tin cậy trong xác thịt bao giờ. Ấy chẳng phải tôi không có thể cậy mình trong xác thịt đâu. Ví bằng kẻ khác tưởng rằng có thể cậy mình trong xác thịt, thì tôi lại có thể bội phần nữa, tôi chịu phép cắt bì ngày thứ tám, về dòng Y-sơ-ra-ên, chi phái Bên-gia-min, người Hê-bơ-rơ, con của người Hê-bơ-rơ; về luật pháp, thì thuộc phe Pha-ri-si; về lòng sốt sắng, thì là kẻ bắt bớ hội thánh; còn như về sự công bình của luật pháp, thì không chỗ trách được. Nhưng vì cơ Đấng Christ, tôi đã coi sự lời cho tôi như là sự lỗ vậy. Tôi cũng coi hết thảy mọi sự như là sự lỗ, vì sự nhận biết Đức Chúa Jêsus Christ là quý hơn hết, Ngài là Chúa tôi, và tôi vì Ngài mà liêu bỏ mọi điều lợi đó. Thật, tôi xem những điều đó như rơm rác, hầu cho được Đấng Christ và được ở trong Ngài, được sự công bình, không phải công bình của tôi bởi luật pháp mà đến, bèn là bởi tin đến Đấng Christ mà được, tức là công bình đến bởi Đức Chúa Trời và đã lập lên trên đức tin; cho đến nỗi tôi được biết Ngài, và quyền phép sự sống lại của Ngài, và sự thông công thương khó của Ngài, làm cho tôi nên giống như Ngài trong sự chết Ngài, mong cho tôi được đến sự sống lại từ trong kẻ chết. Ấy không phải tôi đã giặt giải rồi, hay là đã đến nơi trọn lành rồi đâu, nhưng tôi đang chạy hầu cho giặt được, vì chính tôi đã được Đức Chúa Jêsus Christ giặt lấy rồi. Hỡi Anh em, về phần tôi, tôi không tưởng rằng đã đạt đến mục đích, nhưng tôi cứ làm một điều: quên lưng sự ở đằng sau, mà bước theo sự ở đằng trước, tôi nhắm mục đích mà chạy, để giặt giải về sự kêu gọi trên trời của Đức Chúa Trời trong Đức Chúa Jêsus Christ. Vậy, hễ những người trọn vẹn trong chúng ta, phải có ý tưởng đó; và nếu anh em tưởng đàng khác, Đức Chúa Trời cũng sẽ lấy sự đó soi sáng cho anh em. Duy Chúng ta đã đạt đến bậc nào, thì chúng ta phải đồng đi vậy. Hỡi Anh em, hãy bắt chước tôi, lại xem những kẻ ăn ở theo mẫu mực mà anh em thấy trong chúng tôi. Vì tôi đã thường nói điều này cho anh em, nay tôi lại khóc mà nói nữa: lắm người có cách ăn ở như là kẻ thù nghịch thập tự giá của Đấng Christ. Sự cuối cùng của họ là hư mất; họ lấy bụng mình làm chúa mình, và lấy sự xấu hổ của mình làm vinh hiển, chỉ tư tưởng về các việc thế gian mà thôi. Nhưng chúng ta là công dân trên trời; ấy là từ nơi đó mà chúng ta trông đợi Cứu Chúa mình là Đức Chúa Jêsus Christ, Ngài sẽ biến hóa thân thể hèn mạt chúng ta ra giống như thân thể vinh hiển Ngài, y theo quyền phép Ngài có để phục muôn vật.

Từ trên thiên đàng, qua sứ đồ Giăng mà Đức Chúa Jêsus Christ đã gửi thư nhắc nhở, cảnh cáo và dạy dỗ các Hội-Thánh của Ngài (tức là các Hội-Thánh chưa đạt tiêu chuẩn của Ngài) trải các thời kỳ kể từ khi Hội-Thánh của Ngài được lập trên đất này cho tới khi tận thế, là người ta phải hết lòng trở lại với Ngài và trung

thành với Ngài, để nhận được phần thưởng của Ngài, hoặc sẽ bị bỏ lại trên đất này và phải bị hư mất đời đời.

Khải huyền 2:18-29: Người cũng hãy viết thư cho thiên sứ của Hội thánh Thi-a-ti-rơ rằng: Nầy là lời phán của Con Đức Chúa Trời, là Đấng mắt như ngọn lửa, và chân như đồng sáng: Ta biết công việc người, lòng thương yêu người, đức tin người, sự hầu việc trung tín người, lòng nhịn nhục người, và công việc sau rốt người còn nhiều hơn công việc ban đầu nữa. Nhưng điều ta trách người, ấy là người còn dung cho Giê-sa-bên, người nữ ấy xưng mình là tiên tri, dạy dỗ và phỉnh phờ tôi tớ ta, đặt rủ chúng nó phạm tà dâm, và ăn thịt cúng thần tượng. Ta đã cho nó thì giờ để ăn năn, mà nó chẳng muốn ăn năn điều tà dâm nó! Nầy, ta quăng nó trên giường đau đớn, và phàm kẻ nào phạm tội tà dâm với nó, mà không ăn năn việc làm của nó, thì ta cũng quăng vào tai nạn lớn. Ta sẽ đánh chết con cái nó; và mọi Hội thánh sẽ rõ ta là Đấng dò biết lòng dạ loài người; và ta sẽ tùy công việc của mỗi người trong các người mà báo lại. Nhưng, với các người là kẻ khác ở tại Thi-a-ti-rơ, chưa từng nhận lấy đạo đó và chưa biết điều sâu hiểm của quỷ Sa-tan, như chúng vẫn nói, thì ta phán dặn rằng ta không gán cho các người gánh nặng khác. Chỉ các người khá bền giữ những điều mình đã có, cho tới chừng ta đến. Kẻ nào thắng, và giữ các việc của ta đến cuối cùng, ta sẽ ban cho quyền trị các nước: kẻ đó sẽ cai trị bằng một cây gậy sắt, và sẽ phá tan các nước như đồ gốm, khác nào chính ta đã nhận quyền cai trị đó nơi Cha ta. Ta sẽ cho kẻ ấy ngồi sao mai. Ai có tai, hãy nghe lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội thánh!

Khải huyền 3:1-6: Người cũng hãy viết cho thiên sứ của Hội thánh Sạt-đe rằng: Nầy là lời phán của Đấng có bảy vì thần Đức Chúa Trời và bảy ngôi sao: Ta biết công việc người; người có tiếng là sống, nhưng mà là chết. Hãy tỉnh thức, và làm cho vững sự còn lại, là sự hầu chết; vì ta không thấy công việc của người là trọn vẹn trước mặt Đức Chúa Trời ta. Vậy hãy nhớ lại mình đã nhận và nghe đạo thể nào, thì giữ lấy, và ăn năn đi. Nếu người chẳng tỉnh thức, ta sẽ đến như kẻ trộm, và người không biết giờ nào ta đến bắt người thành linh. Nhưng, ở Sạt-đe, người còn có mấy người chưa làm ô uế áo xống mình: những kẻ đó sẽ mặc áo trắng mà đi cùng ta, vì họ xứng đáng như vậy. Kẻ nào thắng, sẽ được mặc áo trắng như vậy. Ta sẽ không xóa tên người khỏi sách sự sống và sẽ nhận danh người trước mặt Cha ta, cùng trước mặt các thiên sứ Ngài. Ai có tai, hãy nghe lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội thánh!

Khải huyền 3:14-22: Người cũng hãy viết cho thiên sứ của Hội thánh Lao-đi-xê rằng: Nầy là lời phán của Đấng A-men, Đấng làm chứng thành tín chân thật, Đấng làm đầu cội rễ cuộc sáng thế của Đức Chúa Trời: Ta biết công việc của người; người không lạnh cũng không nóng. Ước gì người lạnh hoặc nóng thì hay! Vậy, vì người hâm hẩm, không nóng cũng không lạnh, nên ta sẽ nhả người ra khỏi miệng ta. Vả, người nói: Ta giàu, ta nên giàu có rồi, không cần chi nữa; song người không biết rằng mình khổ sở, khốn khó, nghèo ngặt, đui mù và lòa lổ. Ta khuyên người hãy mua vàng thử lửa của ta, hầu cho người trở nên giàu có; mua những áo trắng, hầu cho người được mặc vào và điều xấu hổ về sự trần truồng người khỏi lộ ra; lại mua thuốc xức mắt để thoa mắt người, hầu cho người thấy được. Phàm những kẻ ta yêu thì ta quở trách sửa phạt; vậy hãy có lòng sốt sắng, và ăn năn đi. Nầy, ta đứng ngoài cửa mà gõ; nếu ai nghe tiếng ta mà mở cửa cho, thì ta sẽ vào cùng người ấy, ăn bữa tối với người, và người với ta. Kẻ nào thắng, ta sẽ cho ngồi với ta trên ngôi ta, như chính ta đã thắng và ngồi với Cha ta trên ngôi Ngài. Ai có tai, hãy nghe lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội thánh! _____ VĂN CHÂU _____